

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΡΑΛ. ΜΠΑΣΟΥΚΟΥ
ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
& ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

- 'Ιστορία
- Νομοθετικὸν Διάταγμα 170)1973
- Προεδρικὸν Διάταγμα 441)1973
- 'Απόφασις 'Εσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Συμβουλίου 'Επι-
κρατείας
- Περὶ Δικαστηρίου Συγκρούσεως Καθηκόντων
- Περὶ 'Αγωγῶν Κακοδικίας
- Πίναξ Τελῶν - Χαρτοσήμων - Παραβόλων κ.λ.π.
- 'Αλφαθητικὸν Εὔρετήριον

ΑΘΗΝΑΙ 1974

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελίς
1) ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ..	5
2) ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 170)1973 ⁷ «Περί Συμβουλίου τής Έπικρατείας»	9
3) ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 441)1973 «Περί τών εις τὰ Τμήματα τοῦ Συμβουλίου τής Έπικρατείας... ὑπαγομένων κατηγοριῶν ὑποθέσεων»	41
4) ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 24)1973 τοῦ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ «Περί ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τής Έπικρατείας»	45
5) «ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ» Νόμος 406 τής 17)24 Νοεμβρίου 1914	47
6) ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΩΝ ΚΑΚΟΔΙΚΙΑΣ Νόμος 407 τής 20)24 Νοεμβρίου 1914	51
7) ΠΙΝΑΞ ΤΕΛΩΝ - ΧΑΡΤΟΣΗΜΩΝ - ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ κλπ.	58Α'
8) ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ	59

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἡ ὕπαρξις πλησίον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Συμβουλίου ἐπιφορτισμένου, ὅπως διαφωτίζη αὐτὴν ἐπὶ τῶν σοβαρωτέρων ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπολυταρχικῆς διακυβερνήσεως τῶν κρατῶν. Τότε ὁ ἀπόλυτος μονάρχης διετήρει παρ' ἑαυτῶ ἀναγκαστοῦλιον ἢ μυστικοσυμβούλιον ἐξ ἐμπίστων καὶ ἐπιφανῶν προσώπων, τὰ ὅποια συνεβουλεύετο, δεδομένου ὅτι ἰδὲν ὑπῆρχε Βουλὴ ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἢ ἄλλο σχετικὸν συλλογικὸν σῶμα.

Οὕτως ἐν Γαλλίᾳ, ὁ ἀπόλυτος μονάρχης διετήρει παρ' ἑαυτῶ ἀρχικῶς μὲ τὴν ἐπίσημον Αὐλὴν αὐτοῦ (Cour du Roi), εἶτα δὲ τὸ λεγόμενον Συμβούλιον τοῦ Βασιλέως (Conseil du Roi) ὡς συμβουλευτικὸν αὐτοῦ ὄργανον.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, μετωνομάσθη εἰς Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας (Conseil d'Etat) καὶ ἀνέλαθεν, ἐκτὸς τῶν συμβουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ δικαστικὰ τοιαῦτα. Ἐκ τοῦ θεσμοῦ τούτου κατάγεται καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ὑφυστάμενον Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας*.

Ἡ Βαυαρικὴ Ἀντιβασιλεία ἀπὸ τοῦ 1833 προανήγγειλε τὴν σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1835 ἤρξατο ἡ λειτουργία του. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶχε διττὴν ἀποστολὴν, τὸ μὲν συμβουλευτικὸν τῆς κυβερνήσεως σῶμα, τὸ ἰδὲ διοικητικὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ πάσης ἀμφισβητουμένης διοικητικῆς διαφορᾶς.

Ἀλλὰ τὸ δυσπρόστατον τοῦτο Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατηργήθη διὰ τῶν ἄρθρων 101 καὶ 102 τοῦ Συντάγματος τῆς 18ης Μαρτίου 1844, διότι ἐθεωρήθη ὡς στενωῶς συνδεδεμένον πρὸς τὴν ἀπολυταρχίαν.

Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 διὰ τοῦ ἄρθρου 108 ἐπανίδρυσε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἄνευ ἰσχυροῦ λαϊκοῦ ἐρείσματος, ἐφ' ᾧ καὶ διὰ τοῦ νόμου τῆς 25 Νοεμβρίου 1865 κατηργήθη ἐκ νέου.

Τὴν 1ην Ἰουνίου 1911 ἀναθεωρήθη τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 καὶ διὰ τῶν ἄρθρων αὐτοῦ 82 ἐπ. καθώριζεν τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Κατόπιν συνταγματικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1911 ὁ νόμος 214 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», ἀλλὰ ἡ λειτουργία

* Πλείονα τούτων βλέπε : Μ. Δ. Στασινοπούλου, Δίκαιον τῶν Διοικητικῶν Διαφορῶν σελ. 129 ἐπ.

τοῦ θεσμοῦ τούτου κατέστη ἀδύνατος λόγω τῶν ἀνωμάλων πολιτικῶν περιόδων, τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ τοῦ ἐπελθόντος πρώτου παγκοσμίου πολέμου.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τὸ 1928 ἐψήφισεν τὸν Ὅργανικὸν νόμον 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» δι' οὗ ἐρρυθμίσθη ἡ ἀρμοδιότης, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Σώματος στηριζομένη εἰς τὰ ἄρθρα 102 — 105 καὶ 114 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τοῦ 1927. Δὲν ἐβράδυνεν ὁμως νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ 17η Μαΐου 1929, ὅτε καὶ ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τῶν δημοσίων συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφήν.

Ὁ Πρόεδρος Κ. Ρακτιβάν, λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν συνεδρίασιν, ἀνέπτυξε τὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ νέου Σώματος, εἰπὼν ὅτι «ἡ βασικὴ τοῦ Κράτους δικαίωσις ἀξίωσις, ἣτοι ἡ συμμόρφωσις τῆς Διοικήσεως πρὸς τὸν νόμον, θέλει πραγματοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διοικητικῶν νόμων, οὐχὶ κατὰ τὸν παραδεδομένον στενὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐρμηνεύονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἀλλὰ κατὰ τρόπον πραυτωρικόν, ὅστις καθιστᾷ τὸν διοικητικὸν δικαστὴν «ζῶσαν φωνήν τοῦ δικαίου» καὶ ἱκανὸν νὰ παρέχῃ τὴν προστασίαν τοῦ δικαίου εἰς τὸν πολίτην καὶ ἐκεῖ ὅπου ὁ νόμος σιωπᾷ ἢ ἀσαφῶς ἢ ἀνεπαρκῶς ἐκφράζεται». Ἐμνημόνευσε θὲ χωρὶα γνωστῶν συγγραφέων, εἰς τὰ ὅποια ἡ διοικητικὴ δικαιοσύνη χαρακτηρίζεται ὡς «ἡ μᾶλλον τελεσφόρος ἐγγύησις, ἣτις δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸν πολίτην ἔναντι τῆς Διοικήσεως καὶ ἣτις συναινεῖ τὸν ἔλεγχον πρὸς τὴν μετροσιθάθειαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν».

ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὠμίλησε κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐκείνην συνεδρίασιν, ὁ πρωθυπουργὸς Ἑλ. Βενιζέλος, ὅστις ἐξῆρε τὴν σημασίαν καὶ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκφράσας τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀρχομένη λειτουργία τοῦ θεσμοῦ ἐμελλε νὰ ἐμπεδώσῃ παρ' ἡμῖν τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους δικαίου. «Θέλω, εἶπε, κάθε πολίτης, ἀκόμη καὶ ὁ πλέον ἀνυπεράσπιστος ἀγρότης εἰς τὰς ἐσχατίας τοῦ Κράτους, νὰ δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν ποῦ τὸν ἀδικεῖ τὴν φράσιν τοῦ μυλωθροῦ τοῦ Πότσδαμ: «ὐπάρχουν δικασταὶ εἰς τὰς Ἀθήνας!».

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔκτοτε λειτουργεῖ ἀνελλιπῶς καὶ ἔχει ἐκδώσει ἀπὸ τῆς 17ης Μαΐου 1928 ἕως τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1973, 90631 ἀποφάσεις, ἐπὶ πλέον 35848. πρακτικὰ γνωμοδοτήσεων καὶ 23033 πρακτικὰ παραιτήσεων.

Τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὡς ἀνωτάτου διοικητικοῦ δικαστηρίου κατανέμεται εἰς τρεῖς τομεῖς:

α) Τὸν δικαστικόν, διὰ τῆς παροχῆς ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς δικαστικῆς προστασίας εἰς τοὺς διοικουμένους.

β) Τὸν νομοθετικόν, ἀμέσως μὲν διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ἐπὶ κανονιστι-

των διαταγμάτων, ἐμμέσως δὲ διὰ τῆς υἱοθετήσεως ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τῶν νομολογιακῶν λύσεων καὶ τῆς μετατροπῆς των εἰς κανόνας δικαίου.

γ) Τὸν Ἐπιστημονικόν, διὰ τῆς παροχῆς νέου καὶ ἀφθόνου νομολογιακοῦ ὕλικου, εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νομικούς, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του καὶ ἐντεῦθεν παρατηρηθεῖσα σημαντικὴ αὐξήσις τῆς βιβλιογραφίας τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.

Ὁ Νόμος 3713) 1928 ὑπέστη ἀρκετὰς τροποποιήσεις κατὰ καιροῦς, ἐκωδικοποιήθη δὲ διὰ τοῦ Β. Δ) τοῦ 92) 1961 (ΦΕΚ Α' 22) 18.2.1961).

Διὰ τῶν προσφάτων, ἐξ ἄλλου :

1) Ν.Δ. 170) 73 (ΦΕΚ Α' 229) 73) καὶ

2) Π.Δ. 441) 73 (ΦΕΚ Α' 331) 73, κατηργήθησαν, ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν αἱ διατάξεις τοῦ βασικοῦ νόμου. Διὰ δὲ τῶν διατάξεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 24) 1973 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐν Ὁλομελείᾳ, καὶ Συμβουλίῳ καθωρίσθη ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Σ.τ.Ε.

Οὕτω μετὰ τὰς ὡς ἄνω τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, ἡ ἐσχόουσα περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας Νομοθεσία ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 170)1973

Περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Συγκρότησις - Ὁργάνωσις - Ἀρμοδιότης.

ἄρθρον 1.

Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, συμπεριλαμβανομένων τοῦ Προέδρου καὶ τριῶν Ἀντιπροέδρων. Ὁ ἀριθμὸς τούτων ὀρίζεται εἰς 29.

ἄρθρον 2.

Ἀρμοδιότητες καὶ ἀναπλήρωσις Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρων.

1. Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκπροσωπεῖ τοῦτο εἰς τὰς μετὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν σχέσεις.

2. Ὁ Πρόεδρος προΐσταται τῆς Ὀλομελείας, ἕκαστος δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ἑνὸς τῶν Τμημάτων τοῦ Συμβουλίου. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ προεδρεύῃ καὶ οἰουδήποτε τῶν Τμημάτων .

3. Τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦν οἱ Ἀντιπρόεδροι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, τούτους δὲ οἱ Σύμβουλοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος.

4. Τὸν Ἀντιπρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦν εἰς τὸ οἰκεῖον Τμήμα οἱ εἰς αὐτὸ μετέχοντες Σύμβουλοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος.

ἄρθρον 3.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Παρέδρων ὀρίζεται εἰς 32 καὶ τῶν Εἰσηγητῶν εἰς 40.

2. Οἱ Πάρεδροι ἐκτελοῦν ἰδίᾳ ἔργα εἰσηγήσεως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ καὶ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ μετὰ ψήφου συμβουλευτικῆς.

3. Οἱ Εἰσηγηταὶ βοηθοῦν τοὺς Συμβούλους καὶ τοὺς Παρέδρους εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ διάγνωσιν τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 4.

Γραμματεία.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας ἀπαρτίζουσι ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας, οἱ Προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων τῆς Γραμματείας καὶ οἱ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

2. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας διευθύνει τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἐκτελεῖ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ὀλομελείας. Ἄσκει προσέτι ἄμεσον ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας καὶ τῶν καθαριστριῶν.

3. Τὸν Προϊστάμενον τῆς Γραμματείας ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰς τῶν Προϊσταμένων Τμήματος τῆς Γραμματείας κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, ἐν περιπτώσει δὲ ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος καὶ τούτων ὁ ἀρχαιότερος τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων.

4. Ὁ Προϊστάμενος Τμήματος τῆς Γραμματείας ἀσκεῖ καθήκοντα Γραμματέως τοῦ Τμήματος. Τοῦτον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῦν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ οἱ εἰς τὸ Τμήμα ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος.

5. Οἱ κλητῆρες, πρὸς τῇ ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ἐνεργοῦν καὶ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιδόσεις ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Ἔδρα.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις τὸ δὲ κατάστημα αὐτοῦ ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὀλομελείας καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Τήβεννος.

Τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου, οἱ Πάρεδροι καὶ οἱ Γραμματεῖς φέρουν, κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις, τήβεννον καθοριζομένην δὲ

Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὀλομελείας.

Ἄρθρον 7.

Ὀλομέλεια, Τμήματα.

1. Τὸ Συμβούλιον ἀσκεῖ τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ διὰ τῆς Ὀλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων.
2. Τὰ Τμήματα ὀρίζονται εἰς τρία (Α', Β' καὶ Γ').

Ἄρθρον 8.

Σύνθεσις Ὀλομελείας.

1. Ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Συμβουλίου συνεδριάζει δημοσίᾳ συντιθεμένη ἐκ τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐξ ὀκτῶ τοῦλάχιστον Συμβούλων καὶ δύο Παρέδρων, ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἐτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας ἐπὶ βαθμῶ τοῦλάχιστον βῶ, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος. Προσερχομένων πλειόνων τῶν ἐννέα μελῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν παρισταμένων μελῶν τοῦ Συμβουλίου δέον νὰ διατηρῆται περιττός, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀποχωρεῖ ὁ νεώτερος Σύμβουλος ἢ ἂν οὗτος εἶναι καὶ εἰσηγητῆς τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως ὁ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ.

2. Ἡ Ὀλομέλεια συνέρχεται ἐν συμβουλίῳ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, συντιθεμένη ἐκ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, πλην τῶν δεδικοιολογημένως κωλυομένων, παρισταμένου πάντως τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκτεμωμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου δύνανται νὰ κληθοῦν ὅπως μετὰσχουν τῆς συνεδριάσεως καὶ οἱ Πάρεδροι ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν μετὰ γνώμης συμβουλευτικῆς ὡς καὶ ὁ Γραμματεὺς, ἀναπληρούμενος κατὰ τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζόμενα. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν παρίσταται ὁ Γραμματεὺς τὰ πρακτικὰ τηροῦνται ὑπὸ τοῦ τυχόν ὀρισθέντος εἰσηγητοῦ, ἄλλως ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν παρισταμένων Συμβούλων ἢ Παρέδρων.

Ἄρθρον 9.

Συγκρότησις Τμημάτων.

1. Ἡ συγκρότησις τῶν Τμημάτων διὰ τῆς εἰς αὐτὰ κατανομῆς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Παρέδρων γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας ἐν Συμβουλίῳ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς

Κυβερνήσεως. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ Πάρεδροι ἐκάστου Τμήματος ἀναπληροῦνται ἐξ ὁμοιοβάθμων ἐτέρου Τμήματος, προσκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

2. Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως δύνатаι νὰ ἐνεργῆται κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου δικαστικοῦ ἔτους ἀνασυγκρότησις τῶν Τμημάτων διὰ τοποθετήσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς Συμβούλου καὶ δύο Παρέδρων εἰς ἕτερον Τμήμα.

ἄρθρον 10.

Σύνθεσις Τμημάτων.

1. Ἐκαστον τῶν Τμημάτων συνεδριάζει δημοσίᾳ συντιθέμενον, ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου διὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐκ τῶν μετεχόντων εἰς τὴν συνεδρίασιν Συμβούλων, ἐκ τεσσάρων Συμβούλων, δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἐτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον βω, κατὰ σειράν ἀρχαιότητος.

2. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου, δύνатаι νὰ προβλεφθῆ σύνθεσις ἐκάστου τῶν Τμημάτων ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως, αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα, πρὸς ἐκδίκασιν ὠρισμένων κατηγοριῶν ὑποθέσεων.

3. Προκειμένης ἐπεξεργασίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 διαταγμάτων, τὸ Τμήμα συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἀναπληρουμένου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1, δύο τοῦλάχιστον Συμβούλων, δύο τοῦλάχιστον Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα.

4. Τμήμα καλούμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ν' ἀποφανθῆ ἢ γνωμοδοτήσῃ ἐν συμβουλίῳ, συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τεσσάρων Συμβούλων ὀριζομένων μετὰ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους, τῆς θητείας αὐτῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους καὶ ληγούσης τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δύνатаι νὰ κληθῆ ὅπως μετᾶσχη τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος, ἀναπληρούμενος κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα. Μὴ παρισταμένου Γραμματέως τὰ πρακτικὰ τηροῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 2 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 11.

Δικαστικά διακοπαί.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους διακόπτονται αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δὲ Τμήμα διακοπῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν ἐπείγοντων διαταγμάτων καὶ ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἤθελον κριθῆ κατεπείγουσαι διὰ προκαταρκτικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Τμήματος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ δικαστικῶν διακοπῶν κειμένων διατάξεων. Τῶν διακοπῶν πλὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μετέχουν καὶ οἱ Πάρεδροι μετὰ τῶν Εἰσηγητῶν.

Ἄρθρον 12.

Γραφεῖον νομολογίας καὶ ἐρεύνης.

1. Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ λειτουργεῖ Γραφεῖον νομολογίας καὶ ἐρεύνης, ὑπαγόμενον εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ.

2. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς Παρέδρου βοηθουμένου ὑπὸ δύο τοῦλάχιστον Εἰσηγητῶν. Οὗτοι ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Γραφείῳ, δυνάμενοι νὰ ἀπαλλάσσονται ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν λοιπῶν καθηκόντων των, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μέχρι δύο ἐτῶν, ἐναλλασσόμενοι πάντως ἐκ περιτροπῆς κατ' ἔτος.

3. Τὸ Γραφεῖον λειτουργεῖ διὰ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας προβλεπομένου καὶ τοποθετουμένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὀριζόμενα.

4. Εἰς τὸ Γραφεῖον νομολογίας καὶ ἐρεύνης ἀνήκει ἰδίως :

α) Ἡ συλλογὴ, ταξινόμησις καὶ εὑρετηρίασις τοῦ νομολογιακοῦ ὕλικου ὡς καὶ ἡ σύνταξις δελτίου τῆς νομολογίας.

β) Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Συμβουλίου.

γ) Ἡ ἐπιμέλεια διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν εὑρετηρίων αὐτῶν, ὡς καὶ πάσης ἄλλης συναφοῦς ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἄρμοδιότητες τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται :

α) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν κανονιστικῶν καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 48 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος διαταγμάτων.

β) Ἡ ἀκύρωσις, κατόπιν αἰτήσεως, πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

γ) Ἡ ἀναίρεσις κατόπιν αἰτήσεως, τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

δ) Ἡ ἐκδίκασις τῶν προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεων περὶ ἀπολύσεως

ἢ ὑποβιβασμοῦ διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 125 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενα.

ε) Πᾶσα ἄλλη διοικητικὴ ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἢ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 14.

Κατανομὴ ἀρμοδιοτήτων Ὀλομελείας καὶ Τμημάτων.

1. Ἡ κατανομὴ τῶν ὑπαγομένων εἰς ἕκαστον Τμήμα κατηγοριῶν ὑποθέσεων γίνεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ Ὀλομέλεια ἀποφασίζει :

α) Ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως μὴ ἀνατεθείσης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Τμήματος.

β) Ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Τμημάτων, ἥτις ἤθελεν εἰσαχθῆ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' εἰδικῆς περὶ τούτου πράξεώς του λόγω μείζονος σπουδαιότητος, ἰδίως δ' ἐπὶ θεμάτων γενικωτέρας σημασίας, τῆς εισηγήσεως ἀνατιθεμένης εἰς Σύμβουλον, καὶ

γ) Ἐπὶ ζητήματος ἢ ὑποθέσεως, ἡ ὁποία ἤθελε παραπεμφθῆ παρά τινος τῶν Τμημάτων εἰς αὐτὴν, διὰ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ λόγους. Ἡ παραπεμπτικὴ ἀπόφασις τοῦ Τμήματος, ἐπέχει θέσιν εισηγήσεως, τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας Σύμβουλος, ὀριζόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

3. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Προεδρικοῦ Διατάγματος ἰσχύουν αἱ κείμεναι διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐπεξεργασία Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 15.

1. Πάντα τὰ κανονιστικὰ καὶ τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 48 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος ἐκδιδόμενα διατάγματα (πλὴν τῶν ὀριζόντων ἀπλῶς χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου), προκειμένου νὰ τύχουν τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπεξεργασίας, παραπέμπονται πρὸς τὸ Συμβούλιον ἐν σχεδίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δυναμένου νὰ τάξη καὶ προθεσμίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ τυχὸν κατεπεῖγον τοῦ διατάγματος, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς περιελεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον.

2. Εἰς τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς τὸ Συμβούλιον ὡς ἀνωτέρω σχεδία διαταγμάτων δέον νὰ ἀναγράφωνται ἐν προοιμίῳ αἱ διατάξεις τῶν νόμων, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται εἰδικῶς ἡ ἔκδοσις αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι κατὰ νόμον πρὸς ἔκδοσίν των προτάσεις ἢ γνωμοδοτήσεις. Ἐν τῷ προοιμίῳ τῶν δημοσιευομένων διαταγμάτων δέον ν' ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὰ μετὰ τὴν ἄπρακτον πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς γνωμοδότησιν προθεσμίας δημοσιεύόμενα διατάγματα, γίνεται εἰς τὸ προοίμιον αὐτῶν σχετικὴ μνεία.

3. Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἔχει χαρακτηριστικὰ συμβουλευτικόν.

Ἄρθρον 16.

1. Διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σχεδίων διαταγμάτων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος ὀρίζει εἰσηγητὴν ἓνα ἐκ τῶν Συμβούλων ἢ Παρέδρων καὶ τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ἐντέλλεται δὲ τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφου τοῦ σχεδίου εἰς τοὺς μετέχοντας τῆς συνεδριάσεως.

2. Τῶν συνεδριάσεων τούτων τηροῦνται πρακτικὰ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Τμήματος.

3. Ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς δύναται νὰ παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν, εἴτε νὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἢ καὶ δι' ἑτέρου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου.

4. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Τμήματος, συντασσομένη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, περιλαμβάνει τὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ καὶ τὰς διατυπωθείσας γνώμας. ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Ἐπικρατήσασα θεωρεῖται ἡ γνώμη πρὸς τὴν ὁποίαν ἐτάχθη ἡ πλειοψηφία τῶν παρισταμένων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

5. Τ' ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς ἡν περίπτωσιν ἡ ἐπεξεργασία διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ὀλομέλειαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ἘΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοὶ Δικονομικοὶ Κανόνες.

Ἄρθρον 17.

Ἄσκησις ἐνδίκων μέσων.

1. Τὰ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐνδিকা μέσα ἀσκοῦνται διὰ καταθέσεως δικογράφου.

2. Τὸ δικόγραφον δέον νὰ περιέχη τὸ ὄνομα τοῦ ἀσκοῦντος τὸ ἔνδικον μέσον, τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του, τὴν προσβαλλομένην πράξιν ἢ ἀπόφασιν, τοὺς συγκεκριμένους λόγους ἐφ' ὧν ἐρείδεται τὸ ἔνδικον μέσον, χρονολογίαν καὶ ὑπογραφήν.

Ἐπὶ προσφυγῆς στρεφομένης κατὰ ὑπαλλήλου καὶ αἰτήσεως ἀναιρέσεως στρεφομένης κατὰ ἰδιώτου τὸ δικόγραφον δέον νὰ περιέχη προσέτι τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν κατοικίας αὐτῶν.

3. Τὰ δικόγραφα τῶν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀσκουμένων ἐνδίκων μέσων τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως καὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ὑπογράφονται μόνον ὑπὸ δικηγόρου. Τὰ δικόγραφα τῶν αὐτῶν ἐνδίκων μέσων, ἀσκουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομικοῦ συμβούλου, παρέδρου, δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ δικηγόρου. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ προσθέτων λόγων, παρεμβάσεως, τριτανakoπῆς, αἰτήσεως ἐρμηνεϊας ἢ διορθώσεως ἀποφάσεως καὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως.

4. Ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκουμένης μὲν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τὸ δικόγραφον δύναται νὰ ὑπογράφηται καὶ ὑπ' αὐτοῦ, ἀσκουμένης δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ὑπογράφεται κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ προσθέτων λόγων, παρεμβάσεως, τριτανakoπῆς ἢ αἰτήσεως ἐρμηνεϊας ἢ διορθώσεως ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἄντίκλητος.

1. Ἄντίκλητος τοῦ ἀσκοῦντος τὸ ἔνδικον μέσον εἶναι αὐτοδικαίως ὁ ὑπογράφων τοῦτο δικηγόρος, ἐφ' ὅσον εἶναι διωρισμένος παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν.

2. Ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦντος τὸ ἔνδικον μέσον δύναται νὰ διορίζηται διὰ τοῦ δικογράφου ἢ διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματεῖαν εἰς ἀντίκλητος, κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, μετὰ μνείας τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

3. Ἐὰν τὸ δικόγραφον ὑπογράφεται ὑπὸ δικηγόρου μὴ διωρισμένου παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν, δέον νὰ διορίζηται ἀντίκλητος κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, μετὰ μνείας τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ προσφυγῆς ὑπογραφομένης ὑπὸ ὑπαλλήλου.

4. Ὁ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν παραστὰς δικηγόρος καθίσταται ὡσαύτως αὐτοδικαίως ἀντίκλητος διὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς, μέχρι ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως, κοινοποιήσεις.

5. Ἄπασαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προβλεπόμεναι κοινοποι-

ήσεις πρὸς τὸν διάδικον, γίνονται ἢ πρὸς τὸν ἴδιον ἢ πρὸς τὸν ἀντίκλιτον αὐτοῦ.

6. Πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις διευθύνσεως τῆς κατοικίας τοῦ ἀσκοῦντος τὸ ἔνδικον μέσον ἢ τοῦ ἀντικλήτου του, δέον νὰ γνωστοποιητῆαι δι' ἐγγράφου δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν, ἔκτος ἂν ὁ ἀντίκλητος εἶναι δικηγόρος παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν.

7. Ἐὰν ὁ ἀσκήσας τὸ ἔνδικον μέσον καὶ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ δὲν κατοικοῦν εἰς τὴν ἀρχῆθεν ἢ μεταγενεστέρως δηλωθεῖσαν κατοικίαν ἐν Ἀθήναις, ἢ ἐκδίκασις τοῦ ἐνδίκου μέσου χωρεῖ ἄνευ τῶν πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφοι 3 ἐδ. γ' καὶ 5, τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 καὶ τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 2 τοῦ παρόντος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς ἡν περὶ τῶν δὲν ἐγένετο διορισμὸς ἀντικλήτου, καίτοι ὑφίστατο ὑποχρέωσις πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Ἐπὶ πλειόνων ἀντικλήτων αἱ κοινοποιήσεις γίνονται ἐγκύρως πρὸς οἷονδήποτε τούτων.

Ἄρθρον 19.

Κατάθεσις δικογράφου.

1. Ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου γίνεται διὰ παραδόσεως αὐτοῦ ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου καταχωριζομένου εἰς ἴδιον βιβλίον κατὰ τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν σειρὰν τῆς ἐγχειρήσεως αὐτοῦ.

2. Τὰ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἔνδικα μέσα ἀσκοῦνται νομίμως καὶ διὰ καταθέσεως εἰς οἰανδήποτε δημοσίαν ἀρχὴν πρὸς ἀποστολὴν τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον καταχωριζόμενα κατὰ τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 20.

Ὅρισμός εἰσηγητοῦ καὶ δικασίμου.

Κατατεθέντος ἐνδίκου μέσου ὁ Πρόεδρος διὰ πράξεώς του ὀρίζει εἰσηγητὴν ἓνα τῶν Συμβούλων ἢ Παρέδρων ὡς καὶ τὴν δικάσιμον ἥτις σημειοῦται εἰς τὸ πινάκιον, ἐντελλόμενος τὴν πρὸς τούτους ἀνακοίνωσιν τῆς δικογραφίας. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ὀρίζεται ἐπίσης ὁ βοηθὸς Εἰσηγητῆς τοῦ Συμβούλου, συντρεχούσης δὲ περιπτώσεως καὶ τοῦ Παρέδρου. Ὁ Πρόεδρος δύναται ὁποσδήποτε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν ἐν περιπτώσει κωλύματος καὶ προφορικῶς δι' ἑτέρου.

Ἄρθρον 21.

Κοινοποιήσις δικογράφου.

1. Ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, ἀντίγραφον τοῦ δικογράφου τοῦ ἐνδίκου μέσου μετὰ μνεΐας τῆς χρονολογίας καταθέσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πράξεως αὐτοῦ κοινοποιεῖται κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους ἐπιμελεία τῆς Γραμματείας εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Τὴν προθεσίμην ταύτην ὁ Πρόεδρος δικαιούται νὰ συντάμη ἐν περιπτώσει κατεπείγοντος.

2.α) Ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεως διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ κοινοποιήσις γίνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ἐπέχοντα θέσιν διαδίκου, εἴτε ἢ πρῶξις ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ ἀρχῆς ὑποκειμένης εἰς αὐτόν.

β) Ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεως νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ κοινοποιήσις γίνεται πρὸς τοῦτο, καθιστάμενον κύριον διάδικον. Κοινοποιεῖται ἐπίσης εἰς τὸν ἐποπτεύοντα Ὑπουργόν, δυνάμενον νὰ παρέμβῃ ἐπ' ἀκροατηρίου ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κύρους τῆς προσβαλλομένης πράξεως καὶ ἄνευ δικογράφου παρεμβάσεως.

γ) Ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεως νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἐγκριθείσης διὰ πράξεως τοῦ ἀσκούντος ἐπιτελείαν ὄργανου, ἢ κοινοποιήσις γίνεται πρὸς τε τὸ νομικὸν πρόσωπον καὶ τὸν ἀρμόδιον κατὰ τὸ ἐδάφιον α' Ὑπουργόν, καθισταμένους ἀμφοτέρους κυρίους διαδίκους.

δ) Ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεως υπηρεσιακοῦ συμβουλίου κρίσεως ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀποτελοῦντος ὄργανον τῆς κρατικῆς διοικήσεως, ἢ κοινοποιήσις γίνεται πρὸς τὸν Ὑπουργόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ συμβούλιον τοῦτο καὶ εἰς τὸ παρ' ὧ ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος νομικὸν πρόσωπον, καθιστάμενον καὶ τοῦτο διάδικον.

3.α) Ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκουμένης ὑπὸ ὑπάλληλου, ἢ κοινοποιήσις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

β) Ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκουμένης ὑπὸ ὄργανου τῆς κρατικῆς διοικήσεως, ἢ κοινοποιήσις γίνεται πρὸς τὸν ὑπάλληλον.

γ) Ἐπὶ προσφυγῆς ἀσκουμένης ὑπὸ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἢ κοινοποιήσις γίνεται πρὸς τὸν ὑπάλληλον, συντρεχούσης δὲ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργόν.

δ) Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ παρόντος πράξεως τοῦ Προέδρου, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια προσφεύγοντα δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

4. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἢ κοινοποιήσῃς γίνεται πρὸς τὸν ἀναίρεσίβλητον.

5. Συντρεχούσης νομίμου περιπτώσεως ἐκ νέου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ἢ περαιτέρω ἐπ’ αὐτῆς συζητήσεως, ἢ ὀρίζουσα τὴν δικάσιμον πράξις τοῦ Προέδρου ἢ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔπι δὲ καὶ πρὸς τὸν ἀσκήσαντα τὸ ἔνδικον μέσον καὶ τὸν τυχὸν παρεμβάντα.

6. Κατὰ τὴν ἐπ’ ἀκροατηρίου συζήτησιν, ἐὰν οἱ διάδικοι παρίστανται καὶ δὲν ἀντιλέγουν, τὸ Δικαστήριον χωρεῖ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἂν ἔπι δὲν ἐτηρήθησαν ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ περὶ κοινοποιήσεων διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 22.

Καθήκοντα Εἰσηγητοῦ.

1. Ὁ ὀριοθεῖς εἰσηγητῆς ἐπιμελεῖται τῆς συγκεντρώσεως παντὸς στοιχείου χρησίμου διὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ συντάσσει ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν, διαλαμβάνουσαν τὸ ἱστορικὸν τῆς διαφορᾶς, τὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων βεβαιούμενα στοιχεῖα, τὰ προκύπτοντα ζητήματα καὶ τὴν ἐπ’ αὐτῶν ἠπιολογημένην γνώμην αὐτοῦ. Ἡ ἔκθεσις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν φάκελλον πρὸς γνώσιν τῶν διαδίκων τὸ βραδύτερον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

2. Δύναται ὁ εἰσηγητῆς νὰ ζητῇ παρὰ τῶν διαδίκων τὴν παρ’ αὐτῶν προσαγωγὴν ἐλλειπόντων ἢ ὀπωσδήποτε χρησίμων στοιχείων.

3. Αἱ ἀρχαί, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπευθύνεται ὁ εἰσηγητῆς διὰ τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων καὶ πληροφοριῶν χρησίμων διὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν αἰτουμένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν.

Ἄρθρον 23.

Ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως.

1. Τὸ καθ’ οὗ ἢ ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως ἢ ἢ προσφυγῆς Δημόσιον ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ὑποχρεοῦται ὅπως ἐκθέτῃ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν προβαλλομένων λόγων, διευκρινιζόμενου σαφῶς τοῦ συναφοῦς πρὸς ἕκαστον λόγον πραγματικοῦ ημερους.

2. Ἡ ἔκθεσις αὕτη μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου πρέπει νὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸς τῆς

όριοθείσης δικασίμου, ἐφ' ὅσον ἢ πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐπίδοσις τοῦ δικογράφου τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἢ προσφυγῆς ἐγένετο δύο τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου μῆνας, ἄλλως, ἐντὸς εὐλόγου πρὸ ταύτης χρόνου.

3. Ἡ ἔκθεσις προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου, νομικοῦ αὐτῶν συμβούλου, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων καθ' ὕλην ὑπαλλήλων, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐπὶ διοικητικῶν πράξεων κρατούντων κανόνων καὶ ὑπὸ τὴν δι' αὐτῶν καθιερωμένην εὐθύνην.

Ἄρθρον 24.

Συνέπειαι μὴ ἀποστολῆς φακέλλου.

1. Ἡ παράλειψις τῆς ἐγκαίρου πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀποστολῆς τῶν ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων προβλεπομένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν, ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως, συνιστᾷ ἴδιον πειθαρχικὸν ἀδίκημα τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

2. Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ πειθαρχικοῦ δικαίου ἐκάστης κατηγορίας ὑπαλλήλων διατάξεις. Τὴν ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς δίωξεως δύναται νὰ προκαλέσῃ καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν ἢ τὴν διοίκησιν τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἄσκησις τῆς δίωξεως. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐγγράφου πρὸς ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς δίωξεως. Ἡ ἐκδιδόμενη ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἀμελλητὶ καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 25.

Πρόσθετοι λόγοι, ὑπομνήματα.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικογράφου, κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματείαν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου δέκα πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως ἐπιμελεία τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον δι' ἐπαδόσεως κεκυρωμένου ἀντιγράφου εἰς τοὺς πρὸς οὓς, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος, κοινοποιεῖται τὸ ἔνδικον μέσον καὶ εἰς τοὺς ἤδη ἔχοντας ἀσκήσει παρέμβασιν.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 21 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

2. Ὑπομνήματα τῶν διαδίκων κατατίθενται εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἕξ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνημάτων ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐντὸς προθεσμίας ὑπ' αὐτοῦ τασσομένης πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐπ' ἀκροατηρίου ἐκτεθέντων.

ἄρθρον 26.

Παράστασις ἐπ' ἀκροατηρίου.

1. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν οἱ ἰδιῶται διάδικοι δὲν δύνανται νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ὑποθέσεως, παρίστανται δὲ μόνον διὰ δικηγόρου ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένων ἢ διατελούντων καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ δικηγόρων νόμου.

2. Ἐπὶ προσφυγῆς ὁ προσφεύγων ὑπάλληλος δικαιούται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως καὶ ἄνευ δικηγόρου, ἢ δὲ προΐσταμένη αὐτοῦ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ χορηγῇ τὴν ἐπὶ τούτῳ αἰτουμένην ἄδειαν.

3. Ἡ Διοίκισις παρίσταται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ τῆς δικαστικῆς ἐκπροσωπήσεώς της.

ἄρθρον 27.

Πληρεξουσιότης.

1. Ἡ πληρεξουσιότης πρὸς δικηγόρον παρέχεται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐπ' ἀκροατηρίου. Προκειμένου περὶ τῆς Διοικήσεως ἐφαρμόζονται αἱ περὶ αὐτῆς κείμεναι διατάξεις.

2. Διὰ τὴν ὑπὸ δικηγόρου ὑπογραφὴν τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐνέργειαν τῶν πράξεων τῆς προδικασίας τεκμαίρεται ὑπάρχουσα ἢ πληρεξουσιότης ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ὁ διάδικος παραστῇ διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἢ δηλώσῃ αὐτοπροσώπως ὅτι ἐγκρίνει τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ προσαχθῇ συμβολαιογραφικὸν πληρεξούσιον. Ἄλλως, τὸ ἐνδικὸν μέσον ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτον, καταδικαζομένου τοῦ ἀσκήσαντος τοῦτο εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

3. Αἰτήσῃ τοῦ παρισταμένου κατὰ τὴν συζήτησιν δικηγόρου δύναται νὰ δοθῇ βραχεῖα προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ πληρεξουσίου διὰ τῆς Γραμματείας, παρελθούσης δ' ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης οὗτος λογίζεται ὡς μὴ παραστάς.

4. Θανόντος τοῦ ὑπογράφαντος τὸ δικόγραφον δικηγόρου, ἡ δίκη ἀναβάλλεται ἐφ' ἅπαρ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἐπὶ εὐλογον, κατ' ἐκτίμησιν τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως, διάστημα, οὐκὶ μεῖζον τῶν ἑξ μηνῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐντολεὺς αὐτοῦ ζητήσῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐπ' ἀκροατηρίου τὴν συνέχισιν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 28.

Ἀποκλεισμός ἐρημοδικίας.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κοινοποιήσεις, ἢ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καὶ ἢ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως χωρεῖ καὶ ἀπολιπομένων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 29.

Ἀποδοχὴ προσβαλλομένης πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Τὸ ἔνδικον μέσον εἶναι ἀπαράδεκτον ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς προσβαλλομένης πράξεως. Ἐπὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀποδοχῆ γίνεται ἐγγράφως.

Ἄρθρον 30.

Παραίτησις.

1. Ἡ παραίτησις ἀπὸ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, ἐπαγομένη κατάργησιν τῆς δίκης, ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς συζητήσεως, γίνεται δὲ διὰ δηλώσεως, κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν ἢ προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου εἴτε ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἔχοντος γενικὸν ἢ εἰδικὸν πληρεξούσιον, εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον. Παραίτησις γίνεται ἐπίσης καὶ διὰ δηλώσεως τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἐὰν ἀντίγραφον τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως περιέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

2. Παραίτησις περιέχουσα ὄρους ἢ αἵρέσεις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

3. Ἀνάκλησις παραίτησεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 31.

Θάνατος διαδίκων.

1. Θανόντος τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον ἰδιώτου ἢ διαλυθέντος τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἡ δίκη καταργεῖται, ἐκτὸς ἂν ζητηθῇ

μέχρι τῆς συζήτησεως διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν ἢ καὶ προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ συνέσις αὐτῆς ὑπὸ παντὸς νομιμοποιουμένου πρὸς τοῦτο.

2. Ἐὰν δὲν ζητηθῆ, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἢ συνέσις τῆς δίκης, ἢ συζήτησις ἀναβάλλεται αὐτεπαγγέλτως καὶ ἐπὶ εὐλόγον κατ' ἐκτίμησιν τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως διάστημα.

3. Θανόντος τοῦ καθ' οὗ ἢ προσφυγῆ ἢ ἢ αἰτησις ἀναιρέσεως, ἢ δίκη, μετ' αὐτεπαγγέλτων ἐπὶ εὐλόγον χρόνον ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως, συνεχίζεται ἐὰν συντρέχη νόμιμος περίπτωσις καὶ ἀπολιπομένων ἔτι τῶν διαδόχων τοῦ θανόντος, μὴ ἀπαιτουμένης νέας κοινοποιήσεως.

4. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ θανάτου τοῦ παρεμβάντος.

Ἄρθρον 32.

Ἀνάκλησις, ἀκύρωσις, λήξις ἰσχύος προσβαλλομένης πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

1. Ἐὰν μετὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ προσβαλλομένην πρᾶξις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις ἀνεκλήθη, ἠκυρώθη ἢ ἐξηφανίσθη, ἢ δίκη καταργεῖται.

2. Ὅμοίως ἢ δίκη καταργεῖται ἐὰν μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἢ προσβαλλομένη πρᾶξις ἔπαυσεν ἰσχύουσα ἐξ οἴουδηποτε λόγου, ἐκτὸς ἂν ὁ αἰτῶν ἐπικαλεῖται ἰδιαίτερον ἔννομον συμφέρον δικαιολογοῦν τὴν συνέσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 33.

Συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου.

Ἡ συζήτησις ἄρχεται διὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ προφορικῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀναπτύξεως τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ. Ἡ συζήτησις γίνεται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικογράφων καὶ τῶν κατὰ προαπόδειξιν προσαχθέντων ἐγγράφων. Οὐχ' ἦπτον τὸ Συμβούλιον δύναται κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ διατάξῃ καὶ πᾶσαν συμπληρωματικὴν ἀπόδειξιν καὶ νὰ ὑποχρέωσῃ οἰανδήποτε δημοσίαν ἀρχὴν εἰς τὴν παροχὴν σχετικῶν πρὸς τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν ἐγγράφων ἢ πληροφοριῶν.

Ἄρθρον 34.

Ἀπόφασις.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, Ὁλομελείας καὶ Τμημάτων, λαμβάνονται κατόπιν διασκεύεως διὰ πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτοῦ.

2. Εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως καταχωρίζεται ἡ γνώμη τῶν μειοψηφούντων μελῶν, ὡς καὶ τῶν διαφωνούντων Παρέδρων καὶ Εἰσηγητῶν ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθοῦν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειοψηφίαν ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνωμῶν.

4. Ἐὰν πλείονες τῶν ἀσθενεστέρων γνωμῶν συγκεντρώσουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων καθορίζεται μετὰ ψηφοφορίαν ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς μιᾶς τούτων, οἱ ἀκολουθήσαντες δὲ ταύτην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνωμῶν μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ πλειοψηφίας.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ δόακις ἢ Ὀλομέλεια ἢ τὰ Τμήματα ἀποφασίζουν ἢ γνωμοδοτοῦν ἐν συμβουλίῳ.

6. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον I τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου κοινοποιοῦνται ἐν ἀντιγράφῳ ἐπιμελείᾳ τῆς Γραμματείας εἰς τὴν διάδικον διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 35.

Τέλη.

1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐν γένει διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ περὶ εἰδικῶν τελῶν καὶ ἐνοσήμων.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη αἱ ἀποφάσεις περὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ Τμήματος εἰς τὴν Ὀλομέλειαν καὶ τάνάπαλιν ἢ εἰς ἕτερον Τμήμα, αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 πρᾶξις τοῦ Προέδρου.

3. Σὺν τῇ καταθέσει τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου μετὰ τῶν νομίμων τελῶν, καταβάλλονται καὶ τὰ τέλη ἐγγραφῆς εἰς τὸ πυνάκιον, τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως. Ἐν περιπτώσει καταθέσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου εἰς δημοσίαν ἀρχὴν τὰ τέλη δύναται νὰ κατατίθενται ἢ ἀποστέλλωνται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τοῦ δικογράφου εἰς τὸ Συμβούλιον.

4. Μὴ προκαταβληθέντων ἢ μὴ ἀποσταλέντων τῶν τελῶν, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, ὀριζόμενα, πὸ ἐνδικον μέσον εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου ποιουμένης εἰδικῆν περὶ τούτου μνείαν, ἄνευ κοινοποιήσεώς τινος, ἀπορρίπτεται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γραφομένης, ὡς ἀπαράδε-

κτον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ τέλη εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

5. Μὴ καταβληθέντων τῶν τελῶν ἀναβολῆς μέχρι τῆς μετ' ἀναβολὴν συζητήσεως ἀπορρίπτεται τὸ ἔνδικον μέσον ὡς ἀπαράδεκτον.

6. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναστολῆς προκαταβάλλονται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τὰ κατὰ νόμον τέλη χαρτοσήμου τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 36.

Παράβολον.

1. Σὺν τῇ καταθέσει τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τοῦ ἐνδίκου μέσου κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἀκοῦντος τοῦτο παράβολον, ὀριζόμενον εἰς δραχμὰς πεντακοσίας. Τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης ἀπαλλάσσεται μόνον τὸ Δημόσιον.

2. Ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς καταβολὴν παραβόλου ἢ αἴτησις ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, ἢ αἴτησις ἐρμηνεΐας ἢ διορθώσεως ἀποφάσεως καὶ ἡ τριτανakoπή.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὸ παράβολον.

4. Τὸ παράβολον, γινομένου μὲν δεκτοῦ τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ ὑποβαλλομένης παραπήσεως ἢ καταργουμένης τῆς δίκης ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου, ἀποδίδεται, ἀπορριπτομένου δὲ τοῦ ἐνδίκου μέσου καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὸ Συμβούλιον ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παραβόλου καὶ ἀπορριπτομένου ἐπὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου, νὰ ἀπαγγεῖλῃ δὲ καὶ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ παραβόλου ἐπὶ προφανῶς ἀπαράδεκτου ἢ ἀστηρήκτου ἐνδίκου μέσου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπὶ πλέον ἐπιβαλλόμενον ποσὸν εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 37.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τελῶν καὶ παραβόλου.

Τῆς ὑποχρέωσεως καταβολῆς τελῶν καὶ παραβόλου δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν διάδικον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ οἰκείου Τμήματος λόγῳ πιθανολογουμένης κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐνδεΐας, διὰ πράξεως γραφομένης ἐπὶ τοῦ δικογράφου τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ σημειουμένης εἰς τὸ κατ' ἄρθρον 19 παρ. 1 βιβλίον.

Ἄρθρον 38.

Ἐξοδα τῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τυχόν λοιπὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας προκαταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐκκαθαριζόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως καταψηφίζονται διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως εἰς βάρος τοῦ ἠττωμένου διαδίκου.

2. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀμοιβῆς τῆς καταβλητέας εἰς πραγματογνώμονας διοριζομένους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖται ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκδιδομένης μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 39.

Δικαστικὴ δαπάνη.

1. Ὁ ἠττώμενος διάδικος καταδικάζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ νικήσαντος διαδίκου. Τὸ Δικαιοκέρειον δύναται, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἠττηθέντα διάδικον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

2. Ἐπὶ καταργήσεως δίκης ἐξ οἴουδῆποτε λόγου δὲν ἐπιδικάζεται δικαστικὴ δαπάνη.

Ἄρθρον 40.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας καὶ τὴν ἐπὶ αὐτῇ διαδικασίαν, εἰς τὴν συγγνώμην συγγενείας, εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Προσφυγαί.

Ἄρθρον 41.

Προθεσμίαι.

1. Αἱ περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. δ' τοῦ ἄρθρου 13 προσφυγαί ὑπαλλήλων

ἀσκοῦνται ἐντὸς 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

2. Ἄπασαι αἱ λοιπαί, πλὴν τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, προσφυγαί, ἀσκοῦνται, ἐφ' ὅσον εἰδικὴ διάταξις δὲν ὀρίζει ἄλλως, ὑπὸ μὲν τοῦ ὑπαλλήλου ἐντὸς 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὑπὸ δὲ τοῦ δικαιομένου εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς διοικητικοῦ ὄργανου ἐντὸς 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ περιελεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

3. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 60ῆμεροι προθεσμῖαι παρεκτείνονται ἐπὶ 30 ἡμέρας διὰ τοὺς εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν διαμένοντας ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 42.

Ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προσφυγῆς καὶ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως, ἐπιφυλασσομένων τῶν εἰδικῶν διατάξεων, διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζεται ἡ κατάστασις τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον.

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ προσφυγῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ παράγραφος 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφ' ὅσον προσβάλλονται πράξεις περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ ὑπαλλήλου, δὲν ἔχει δ' ἐφαρμογὴν ἐπὶ πάσης ἐτέρας προσφυγῆς.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας εἰδικαὶ διατάξεις ὀρίζουν ἄλλως.

Ἄρθρον 43.

Ἐκτασις ἐλέγχου, διαδικασία.

1. Τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προσφυγῶν δικάζει κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν οὐσίαν, δυνάμενον καὶ νέας ἀποδείξεις νὰ διατάξῃ ἢ ζητήσῃ διοικητικῶς πληροφορίας, μὴ ἀποκλεισμένου δὲ καὶ τοῦ δικαίωματος τοῦ ὑπαλλήλου, ὅπως ἐπικαλεσθῇ οἰαδήποτε ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

2. Προκειμένου περὶ ἀποδείξεως διὰ μαρτύρων, τὸ Συμβούλιον δύνатаι, ὀρίζον τὸ πρὸς ἀπόδειξιν θέμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως, ἢ νὰ παραγγεῖλῃ τὴν διενέργειαν τῆς ἐξετάσεως εἰς δικαστικὴν ἀρχήν, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην τῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 44.

Παρέμβασις, Τριτανακοπή.

Εἰς τὴν ἐπὶ προσφυγῇ δίκην δὲν χωρεῖ παρέμβασις, πλὴν τῆς περιπτώσεως ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως, ὅποτε ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 ὡς καὶ αἱ περὶ τριτανακοπῆς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Αἴτησις ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον 45.

Προσβαλλόμεναι πράξεις.

1. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ μόνον κατὰ τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἕτερον τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

2. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτος κατὰ πράξεως καθ' ἣς προβλέπεται εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου προσφυγή, συνεπαγομένη ἔλεγχον τῆς πράξεως εἴτε νόμῳ, εἴτε νόμῳ τε καὶ οὐσίᾳ. ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως χωρεῖ μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῇ προσφυγῇ ταύτῃ ἐκδιδομένης ἀποφάσεως.

Παρερχομένης τῆς τυχόν ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς τασομένης προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προσφυγῆς, ἢ, τοιαύτης προθεσμίας μὴ τασομένης, παρερχομένου ἀπράκτου τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς, ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἀσκεῖται κατὰ τῆς διὰ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας θεωρουμένης ὡς ἐκδηλωθείσης σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως τῆς προσφυγῆς ταύτης.

Ἡ τυχόν μέχρι τῆς συζητήσεως ὁποτεδήποτε ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διὰ τῆς κατὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, εἶναι δὲ πάντως καὶ αὐτοτελῶς προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

3. Ἐπὶ διοικητικῆς διαδικασίας προβλεπούσης πλείονα στάδια κρίσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν τὸ ὄργανον τῆς ἐνδιαμέσου βαθμίδος παραλείψῃ ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς πρὸς αὐτὸ προσφυγῆς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἢ, τοιαύτης μὴ τασομένης, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς, ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιούται ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας νὰ προσφύγῃ κατὰ τῆς παραλείψεως ταύτης εἰς τὸ

άνωτέρου βαθμοῦ ὄργανον, εἰς τὸ ὁποῖον μεταβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις ἐν συνόλῳ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου.

4. Ἡ ἀπλῆ αἴτησις θεραπείας δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πρᾶξιν ἢ πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχήν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς σχετικῆς διοικητικῆς διαδικασίας, διακόπτει τὴν πρὸς ἄσκησιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως τασσομένην καὶ κινηθεῖσαν προθεσίαν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας ἢ μέχρι τῆς πρὸ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου τούτου κοινοποιήσεως ἢ γνώσεως τῆς ἀπαντήσεως τῆς Διοικήσεως.

5. Αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι δεκτὴ καὶ ἐπὶ παραλείψεως ἀρχῆς πινος, ὅπως προβῆ εἰς ὀφειλομένην νόμιμον ἐνέργειαν, ὡσάκις ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὴν ρύθμισις συγκεκριμένης σχέσεως δι' ἐκτελεστικῆς πράξεως, ὑπαγομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου I τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Θεωρεῖται ἀρνούμενη ἡ ἀρχὴ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν μετὰ τὴν ἄπρακτον παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης τυχὸν ἰδίας προθεσμίας, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὑποχρεουμένην ὅπως χορηγῇ ἀτελῆ βεβαίωσιν περὶ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ταύτης. Αἴτησις ἀκυρώσεως ἀκουμένη πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ρητὴ ἀρνητικὴ πρᾶξις τῆς Διοικήσεως, τῆς ὁποίας προηγῆθῃ σιωπηρὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρνησις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διὰ τῆς κατὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀρνήσεως ἀσκηθείσης παραδεκτῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω αἰτήσεως ἀκυρώσεως, εἶναι δὲ πάντως αὐτοτελῶς προσβλητὴ, ἐφ' ὅσον δὲν ἠσκήθη παραδεκτῶς αἴτησις ἀκυρώσεως κατὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀρνήσεως.

6. Δὲν ὑπόκεινται εἰς αἴτησιν ἀκυρώσεως αἱ κυβερνητικαὶ πράξεις καὶ διαταγαί, αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 46.

Προθεσμία.

1. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως, μὴ ὀριζομένου εἰδικῶς ἄλλως, ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ δημοσιεύσεως (ὡσάκις τοιαύτη νομίμως ἐπιβάλλεται) τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἢ ἄλλως ἀφ' ἧς ἔλαβε ταύτης γνῶσιν ὁ αἰτῶν, ἐπὶ δὲ παραλείψεων ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 45 παραγρ. 5 ἐδ. β' τοῦ παρόντος προθεσμίας.

2. Ἡ περὶ παρεκτάσεως διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω 60ημέρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 47.

Ἐννομον συμφέρον.

1. Εἰς ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως δικαιοῦται ὁ ἰδιώτης ἢ τὸ νομικὸν πρόσωπον, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ διοικητικὴ πράξις ἢ τῶν ὁποίων προσβάλλονται ἐξ αὐτῆς ἔννομα συμφέροντα, ἔστω καὶ μὴ χρηματικά.

2. Δικαιοῦται εἰς αἴτησιν ἀκυρώσεως καὶ ὁ ἀποτελῶν μέλος τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἐὰν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν παρωράθησαν τὰ κατὰ νόμον δικαιώματα τοῦ μέλους ὡς τοιοῦτου.

Ἄρθρον 48.

Λόγοι ἀκυρώσεως.

Λόγοι θεμελιῶντες τὴν περὶ ἀκυρώσεως αἴτησιν εἶναι :

- 1) Ἀναρμοδιότης τῆς ἐκδόσεως τὴν πράξιν διοικητικῆς ἀρχῆς.
- 2) Παράβασις οὐσιώδους τύπου διατεταγμένου περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς πράξεως.
- 3) Παράβασις κατ' οὐσίαν διατάξεώς τινος τοῦ νόμου.
- 4) Κατάχρησις ἐξουσίας, ὡσαύκις πράξις τις τῆς Διοικήσεως φέρει μὲν καθ' ἑαυτὴν πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς νομιμότητος, γίνεται ὅμως πρὸς σκοπὸν καταδήλωσ ἀλλοῦ παρὰ τὸν δι' ὃν ἐνομοθετήθη.

Ἄρθρον 49.

Παρέμβασις.

1. Εἰς τὴν ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως δίκην δύναται νὰ παρέμβῃ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσχύος τῆς προσβαλλομένης πράξεως πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου διὰ δικογράφου καταπιθεμένου εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου 6 τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως ἐπιμελεία τοῦ παρεμβαίνοντος, δι' ἐπιδόσεως κεκυρωμένου ἀντιγράφου εἰς τοὺς διαδίκους.

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 21 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

4. Αί περί ἀντικλήτου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παρεμβάσεως.

Ἄρθρον 50.

Συνέπειαι ἀποφάσεως.

1. Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως ἀπόφασις ἀπαγγέλλει τὴν ἀκύρωσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως, ἐπαγομένη νόμιμον αὐτῆς κατάργησιν ἐναντι πάντων, εἴτε πρόκειται περὶ κανονιστικῆς εἴτε πρόκειται περὶ ἀτομικῆς πράξεως.

2. Ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως δὲν ἀποκλείει τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου κατὰ τῆς αὐτῆς πράξεως παρ' ἐτέρου δικαιουμένου πρὸς τοῦτο.

3. Ἐπὶ παραλείψεων τὸ Συμβούλιον δεχόμενον τὴν αἴτησιν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὀφειλομένης ἐνεργείας.

4. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ δέον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 107 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ὑποχρεώσεώς των νὰ συμμορφοῦνται κατὰ τὰς ἐκάστοτε περιπτώσεις διὰ θετικῆς ἐνεργείας πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἢ ἀπέχουν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας ἀντιπιθεμένης πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κριθέντα. Ὁ παραβάτης, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 259 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος διώξεως, ὑπέχει καὶ προσωπικὴν εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν.

5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ὀλομελείας, ἀκυρωτικαὶ τε καὶ ἀπορριπτικαί, ὡς καὶ τῶν Τμημάτων, ἀποτελοῦν μεταξὺ τῶν διαδίκων δεδικασμένον, ἰσχύον, καὶ ἐν πάσῃ ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς ὑποθέσει ἢ διαφορᾷ, καθ' ἣν προέχει τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κριθὲν διοικητικῆς φύσεως ζήτημα.

Ἄρθρον 51.

Τριτακοπή.

1. Τρίτος, βλαπτόμενος ἐκ τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως, δικαιούται νὰ ἀνακόψη ταύτην ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀφ' ἧς ἄλλως πως ἔλαβε γνῶσιν αὐτῆς.

2. Στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἀνακοπῆς ὁ τρίτος, εἰς τὸ ὅποιον ἐπιμελεία τοῦ εἰσηγητοῦ ἤθελε κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως μετὰ σημειώσεως τῆς δικασίμου, εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶς κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμβάς.

3. Αί διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν προδικασίαν, τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς τριτακοπιῆς.

Ἄρθρον 52.

Ἀναστολή ἐκτελέσεως.

1. Ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, ἐπὶ δὲ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον αὐτῶν, δύναται πάντοτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

2. Ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐξ αὐτοῦ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ ὀρισθέντος εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἑνὸς Συμβούλου δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀσκήσαντος αἰτησῶν ἀκυρώσεως, δι' ἀποφάσεως ἠτιολογημένης, ἐκδιδομένης ἐν συμβουλίῳ, ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

3. Ἡ αἴτησις δέον νὰ διαλαμβάνῃ τοὺς κατὰ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν δυναμένους νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀναστολὴν εἰδικοὺς λόγους. Ἀντίγραφον ταύτης κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν ἢ τὸ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἵνα διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως καὶ παράσχη σχετικὰς πληροφορίας ἐντὸς τασομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Αἴτησις Ἀναίρέσεως.

Ἄρθρον 53.

Παραδεκτόν.

1. Ἡ αἴτησις ἀναίρέσεως ἀσκεῖται κατ' ἀποφάσεων ἐκδιδομένων εἴτε κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμῖον, εἴτε τελεσιδίκως κατ' ἔφεσιν, ἀναθεώρησιν ἢ ἀναψηλάφησιν ὑπὸ μὲν τοῦ ἰδιώτου διαδίκου (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου) ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ὑπὸ δὲ τῆς διαδίκου διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ τοῦ προϋσταμένου αὐτῶν Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν ὀρίζεται, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ περὶ παρεκτάσεως διάταξις πτῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ

παρόντος εφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω θοημέρου προθεσμίας, προκειμένου περὶ ἰδιώτου διαδίκου.

3. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας δύναται νὰ ἀσκηθῆ ἀίτησις ἀναίρεσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἄνευ ἀποτελέσματος μεταξὺ τῶν διαδίκων. Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀναίρεσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 54.

Ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἀσκησις τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς ἂν ἄλλως εἰδικῶς ὀρίζεται.

Ἄρθρον 55.

Παρέμβασις - Τριτανακοπή.

1. Εἰς τὴν ἐπὶ αἰτήσεως ἀναίρεσεως δίκην δύναται νὰ παρέμβῃ προσθέτως ὁ ἔχων δικαίωμα παρεμβάσεως εἰς τὴν δίκην, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 49 ἔχουν καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

3. Κατ' ἀποφάσεως ἐπὶ αἰτήσεως ἀναίρεσεως δὲν ἐπιτρέπεται τριτανακοπή.

Ἄρθρον 56.

Λόγοι ἀναίρεσεως.

Λόγοι ἀναίρεσεως εἶναι :

α) Ὑπέρβασις καθηκόντων ἢ καθ' ὕλην ἀναρμοδιότης τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν διοικητικοῦ δικαστηρίου.

β) Μὴ νόμιμος συγκρότησις ἢ κακὴ σύνθεσις αὐτοῦ.

γ) Παράβασις οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας.

δ) Ἐσφαλμένη ἐρμηνεῖα ἢ πλημμελὴς ἐφαρμογὴ τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον σχέσιν νόμου καὶ

ε) Ὑπαρξίς δύο ἢ πλείονων ἀντιφασκουσῶν πρὸς ἀλλήλας τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει καὶ περὶ τῶν αὐτῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 57.

Συνέπειαι ἀναίρεσεως.

1. Τὸ Συμβούλιον δεχόμενον τὴν αἴτησιν ἀναρεῖ τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν, τῶν διαδίκων ἐπανερχομένων εἰς τὴν πρὸ ταύτης κατά-

στασιν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως διατάσσεται καὶ ἡ ἐπιστροφή τοῦ τυχόν δυνάμει τῆς ἀναιρουμένης ἀποφάσεως καταβληθέντος ποσοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐζητήθη διὰ τῆς αἰτήσεως ἀναρέσεως.

2. Ἀναιρουμένης κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως, τὸ Συμβούλιον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἴτε εἰς τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν Δικαστήριον εἴτε εἰς ἕτερον ὁμοειδὲς καὶ ὁμοίοβαθμον, ἐκτὸς ἂν αὕτη δὲν χρήζει διευκρινίσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, ὅποτε ἀποφασίζεται καὶ περαιτέρω ἐπ' αὐτῆς. Τὸ Δικαστήριον τῆς παράπομπῆς δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀποσπῇ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ κριθέντα ζητήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Διόρθωσις καὶ ἐρμηνεία ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 58.

1. Ἐὰν ἐκ παραδρομῆς κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως παρεσιέ-φρησαν λάθη γραφικὰ ἢ ἀριθμητικὰ, ἢ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως διευτυπώθη ἑλλιπῶς ἢ ἀνακριβῶς, τὸ Συμβούλιον δύναται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 59 § 2 νὰ προβῇ δι' ἀποφάσεώς του εἰς τὴν διόρθωσιν.

2. Ἐὰν ἡ διατύπωσις ἀποφάσεως γεννᾷ ἀμφιβολίας ἢ εἶναι ἀσαφής, τὸ Συμβούλιον δύναται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων νὰ ἐρμηνεύσῃ ταύτην. Οὐδέποτε ἡ περὶ ἐρμηνείας ἀπόφασιν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ διατακτικὸν τῆς ἐρμηνευομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 59.

1. Ἡ αἴτησις διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας δέον νὰ ἀναφέρῃ σαφῶς τὰ λάθη ἢ τὰς παραλείψεις ἢ τὰς ἀνακριβείας τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ διόρθωσις, ἢ τὰ ἀμφίβολα σημεῖα ἢ τὰς ἀσαφείας τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἐρμηνεία.

2. Ὁ Πρόεδρος, ἐὰν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν διόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως, ὀρίζει αὐτεπαγγέλτως δικάσιμον πρὸς συζήτησιν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου αἰ ἀφορῶσαι εἰς τὴν προδικασίαν, τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου ἐνδίκου μέσου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως.

4. Ἡ διορθοῦσα ἢ ἐρμηνεύουσα ἀπόφασιν σημειοῦται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς διορθουμένης ἢ ἐρμηνευομένης.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 60.

1. Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μετέχοντα Ὑπηρεσιακῶν Κυβερνήσεων διατηροῦν τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας θέσιν των, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀσκοῦν τὰ ἐν τούτῳ καθήκοντά των, ἐφ' ὅσον εἶναι Ὑπουργοί.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1250)72 «περὶ τῆς Κεντρικῆς Νομοτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἢ δ' ἐν ἄρθρῳ 6 αὐτοῦ προβλεπόμενη θέσις Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας περιλαμβάνεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὀριζομένων θέσεων.

3. Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πάρεδροι, ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας πέντε τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς καταλήψεώς των ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, δύνανται νὰ διορίζωνται δικηγόροι παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ παρ' οἰφδιήποτε ἐτέρῳ δικαστηρίῳ. Οὗτοι δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὴν πρώτην διετίαν ἀπὸ τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 61.

Διαγωνισμοὶ - Ἀσκούμενοι.

1. Αἱ θέσεις τῶν εἰσηγητῶν πληροῦνται κατόπιν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Δικαστικῶν Λειτουργῶν (Ν.Δ. 962)1971) ὀριζόμενα. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύναται νὰ μετέχουν καὶ δικαστικοὶ λειτουργοὶ οἰασδῆποτε κατηγορίας καὶ βαθμοῦ, ὡς καὶ διοικητικοὶ ἢ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ τριετῆ ἐν ὄλῳ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ στυχίου, ἐπὶ βαθμῶ τοῦλάχιστον 8ῳ. Δὲν δύνανται νὰ μετέχουν τοῦ διαγωνισμοῦ οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τούτου ὑπερβάντες τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ προκριματικὴ ἐξέτασις γίνεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὑποψηφίου ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἢ τῆς γερμανικῆς ἢ τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καθορίζονται καὶ κατὰ τροποποίησιν τῶν κειμένων διατάξεων :

α) Ἡ σύνθεσις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς αὐτοῦ, ἡ ἐξεταστέα ὕλη καὶ πᾶσα ἐτέρα οχετική πρὸς τοὺς διαγωνισμοὺς λεπτομέρεια καὶ

β) Ἡ ὀργάνωσις τοῦ θεσμοῦ τῆς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἀσκήσεως,

ἐπὶ ἀποζημιώσει ἢ μὴ, ὑποψηφίων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τοὺς διὰ τὴν πλήρωσιν κενῶν θέσεων εἰσηγητῶν διαγωνισμοὺς.

3. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Πρ. Διαταγμάτων ἰσχύουν αἱ κείμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 62.

Θέσεις Γραμματείας.

1. Αἱ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Κλάδος Α1

- α) Μία (1) θέσις Προϊσταμένου τῆς Γραμματείας ἐπὶ βαθμῶ 2ψ.
- β) Τρεῖς (3) θέσεις Προϊσταμένων Τμημάτων τῆς Γραμματείας ἐπὶ βαθμοῖς 3ψ ἢ 2ψ.
- γ) Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ψ ἢ 4ψ.
- δ) Ἑξ (6) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 7ψ ἢ 6ψ.

Κλάδος Β1

- α) Ὀκτῶ (8) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ψ ἢ 4ψ.
- β) Τριάκοντα (30) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ψ ἕως 6ψ.

Κλάδος Γ1

- α) Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμῶ 8ψ.
- β) Ἐνδεκα (11) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 12ψ ἕως 7ψ.

2. Αἱ ἐν παρ. 1, ὑπὸ στοιχ γ' καὶ δ' προβλεπόμεναι θέσεις τοῦ Κλάδου Α1 πληροῦνται δι' ἐντάξεως ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἐπὶ ἀντιστοίχῳ βαθμῶ ὑπαλλήλων τοῦ Κλάδου Β1, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 παρ 1 στοιχ γ' τοῦ Ν.Δ. 1025)1971 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, κρινομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν αὐτῶν προσόντων, ὡς ἰκανῶν πρὸς κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων.

3. Προκειμένης πληρώσεως θέσεων τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ προαγωγῆς ἢ ἐντάξεως, ἢ ἐκ τῆς παρ' αὐτῶ ὑπηρεσίας κτηθεῖσα πεῖρα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς πρόσθετον οὐσιαστικὸν προσόν.

Ἄρθρον 63.

Ἐκτύπωσης ἀποφάσεων.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 γνωμοδοτήσεις ἐκτυπῶνται κατ' ἔτος εἰς ἴδια τεύχη. Ἐκ τῶν γνωμοδοτήσεων ἐκτυπῶνται αἱ μὴ συμφωνοῦσαι πρὸς τὸ ἀποσταλὲν σχέδιον τοῦ

διατάγματος, ἢ λύουσα ζητήματα οὐσιώδη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος.

2. Διὰ Πρ. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καθορίζονται τὰ τῆς ἐκτυπώσεως, διαθέσεως, ἐκποιήσεως καὶ ἐν γένει διαχειρίσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδόσεων.

Ἄρθρον 64.

Δαπάναι λειτουργίας, διαχειρίσεως.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐγγράφεται κατ' ἔτος πίστωσις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀφιερουμένου ἰδιαίτερου κονδυλίου δι' ἐκάστην κατηγορίαν δαπανῶν ὡς ἀκολούθως :

- α) Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ κτιρίου.
- β) Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ ἐπίπλων καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ.
- γ) Ἐκτύπωσις ἀποφάσεων καὶ λοιπαὶ ἐκδόσεις.
- δ) Βιβλιοδετήσεις.
- ε) Προμήθεια ἐπίπλων καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ.
- στ) Προμήθεια βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων.
- ζ) Γραφικὴ ὕλη.
- η) Δημοσιεύσεις εἰς τὸν τύπον.
- θ) Προμήθεια φωτογραφικοῦ καὶ φωτοτυπικοῦ ὕλικου.
- 1) Εἶδη καθαριότητος καὶ εὐπρεπισμοῦ.
- ια) Στολαὶ κλητῆρων καὶ ἐνδυμασίαι καθαριστριῶν.

2. Ἡ διαχείρισις τῶν διὰ τὰς ἀνωτέρω δαπάνας προβλεπομένων πιστώσεων ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὴν προμήθειαν τῆς γραφικῆς ὕλης καὶ τὰς εἰς τὸν τύπον δημοσιεύσεις ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς δαπάνας ὑπὸ Παρέδρου ἢ Εἰσηγητοῦ ἢ ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας ὀριζομένου κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ἐγκρινούσης τὴν δαπάνην ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 65.

Στολαὶ Κλητῆρων.

1. Εἰς τοὺς κλητῆρας χορηγοῦνται κατ' ἔτος δύο στολαί, τὰς ὁποίας ἀποχρεοῦνται νὰ φέρουν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν τῷ Καταστή-

ματι τοῦ Συμβουλίου ὑπηρεσίας των. Ὁ τύπος τῆς στολῆς καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Εἰς τὰς καθαριστρίας κορηγοῦνται δύο ἐνδυμασιαὶ ἐργασίας, κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 66.

Ἐσωτερικοὶ κανονισμοί.

1. Δι' ἀποφάσεων τῆς Ὀλομελείας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταρτίζονται ἐσωτερικοὶ κανονισμοί, διὰ τῶν ὁποίων καθορίζονται :

α) Ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία καὶ ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

β) Ἡ ὀργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γραμματείας κατὰ τμήματα καὶ γραφεῖα, ἡ κατανομὴ πᾶν ἀρμοδιοτήτων εἰς ταῦτα, ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, τὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ εἰδικώτερα καθήκοντα αὐτῶν.

γ) Τὰ τηρούμενα ὑπηρεσιακὰ βιβλία, ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὰ τῆς τηρήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἀρχείου.

δ) Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ Γραφείου νομολογίας καὶ ἐρεύνης ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα συναφῆς ἀρμοδιότης αὐτοῦ.

ε) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διαχειρίσεως τῶν διὰ τὸ Συμβούλιον ἀναγραφομένων εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν κονδυλίων.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐσωτερικῶν κανονισμῶν, ἰσχύουν αἱ κείμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 67.

Ἡ σφραγὶς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἔχουσα διάμετρον 0,04 τοῦ μέτρου, φέρει ἐν τῇ μέσῳ αὐτῆς τὸν ἐκ τῆς τέφρας τοῦ ἀναγεννώμενον Φοίνικα, πέριξ τούτου τὰς λέξεις «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», ἐν ἐπαλλήλῳ δὲ κύκλῳ τὰς λέξεις «ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ».

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 68.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 7, 8 § 2, 9 ἕως καὶ 16, 60 ἕως καὶ 70 τοῦ παρόντος ἄρχειται μετὰ δέκα ἡμέρας ὑπὸ

τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἧς καταργοῦνται αἱ εἰς τὰ αὐτὰ θέματα ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Κωδ. Ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 92 τῆς 6) 18.2.1961), τοῦ Ν. 4290) 1963 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» καὶ τῶν Ν.Δ. 962) 1971, 1025) 1971 καὶ 1026) 1971.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος, ἴτοι τῶν 8 § 1 καὶ 17 ἕως καὶ 59, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1974, ἀφ' ἧς καὶ καταργεῖται ἐν τῷ συνόλῳ του ὁ Κωδ. Ν. 3713 ὡς καὶ ὁ Ν. 4290) 63 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κλπ.».

3. Ὅσακις εἰδικοί νόμοι παραπέμπουν εἰς διατάξεις καταργουμένης διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις αὐτοῦ.

4. Ἐπὶ εἰδικῶν ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων διατάξεων, αἱ ἐφεξῆς διαδικαστικαὶ πράξεις ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, αἱ πρότερον ὅμως ἐνεργηθεῖσαι διέπονται ὑπὸ τοῦ προγενεστέρου δικαίου.

5. Τὸ παραδεκτὸν τῶν ἐνδίκων μέσων, κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως ἢ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 69.

1. Αἱ περὶ ἀντικλήτου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀσκουμένων ἐνδίκων μέσων. Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἀσκηθέντων ἐφαρμόζονται αἱ μέχρι τοῦδε διατάξεις.

2. Αἱ περὶ κοινοποιήσεως τῶν δικογράφων τῶν ἐνδίκων μέσων μετὰ τῆς ὀριζούσης δικάσιμον καὶ εἰσηγητῶν πράξεως τοῦ Προέδρου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀσκηθέντων ἐνδίκων μέσων, περὶ ὧν δὲν ἐξεδόθη μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του ἢ περὶ ὀρισμοῦ δικασίμου καὶ εἰσηγητοῦ πράξις τοῦ Προέδρου. Διὰ τὰ ἔνδικα μέσα, περὶ ὧν ἡ πράξις αὕτη ἐξεδόθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 21, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου.

Ἄρθρον 70.

1. Αἱ περὶ ὄρων ἢ αἰρέσεων εἰς τὴν περὶ παραιτήσεως δήλωσιν ὡς καὶ περὶ ἀνακλήσεως τῆς δηλώσεως ταύτης διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 30 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὑποβαλλομένων δηλώσεων παραιτήσεως.

2. Αἱ περὶ καταργήσεως ἢ ἀναβολῆς τῆς δίεξης διατάξεις τῶν ἄρ-

θρων 31 καὶ 32 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἐκδικάζονται μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν.

3. Τὸ παραδεκτὸν ἀσκηθείσης τυχὸν παρεμβάσεως ἐν δίκῃ ἐπὶ προσφυγῇ κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς κειμένου δικαίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΦΑΙΔΩΝ ΑΝΝΙΝΟΣ —
ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΥΔΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΙΑΩΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 441)1973

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τμήματα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ)τος 170)73 συνθέσεις αὐτῶν ὑπαγομένων κατηγοριῶν ὑποθέσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 10 παρ. 2 καὶ 14 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 170)73 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 23)7.12.1973 γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἄρμοδιότης Α' Τμήματος.

Εἰς τὸ Α' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται :

1) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. α) τοῦ Ν. Δ)τος 170)73 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» διαταγμάτων.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων περὶ ἀκυρώσεως πράξεων ἐκδιδομένων κατ' ἐφαρμογὴν :

α) τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐν γένει,

β) τῆς νομοθεσίας περὶ προστασίας ἐν γένει ἀσπῶν προσφύγων, παραπηγηματούχων, σεισμοπαθῶν καὶ πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν.

γ) τῆς νομοθεσίας περὶ προστασίας ἐν γένει ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, πολεμοπαθῶν, ἀγωνιστῶν ἔθνικῆς ἀντιστάσεως, ἐφέδρων παλαιῶν καὶ νέων πολεμιστῶν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ τοποθετήσεως ἢ ἀπολύσεως καὶ ἐν γένει μεταβολῆς τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως πάντων τῶν ἀνωτέρω ὡς ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου

δ) τῆς νομοθεσίας περὶ ἐργατικῆς κατοικίας, ἐργατικῆς ἐστίας καὶ λαϊκῆς στέγης,

ε) τῆς νομοθεσίας περὶ ἀποκαταστάσεως ἐν γένει γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων,

στ) τῆς νομοθεσίας περὶ ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων,

ζ) τῆς νομοθεσίας περὶ αὐτοκινήτων ἐν γένει, περὶ πωλήσεως ὑγρῶν καυσίμων καὶ ἀρτοποιείων,

η) τῆς νομοθεσίας περὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, φροντιστηρίων, κλινικῶν, φαρμακείων, ἰατρῶν, μαϊῶν, μηχανικῶν καὶ ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων,

θ) τῆς νομοθεσίας περὶ θεάτρων, κινηματογράφων, κέντρων διασκεδάσεως καὶ ψυχαγωγίας ἐν γένει καὶ

1) τῆς νομοθεσίας περὶ ἀστυνομίας ἠθῶν καὶ ὑγείας.

Ἄρθρον 2.

Ἄρμοδιότης Β' Τμήματος.

Εἰς τὸ Β' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται :

1) Ἡ ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων περὶ ἀκυρώσεως πράξεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας :

α) περὶ φόρων, δασμῶν, τελῶν καὶ συναφῶν δικαιωμάτων,

β) περὶ λογιστικῶν βιβλίων,

γ) περὶ ἀποζημιώσεων ἰδιωτῶν ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων ξένων κρατῶν καὶ

δ) περὶ μεταλλείων καὶ λατομείων.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 53 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ) τοῦ 170)73 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» αἰτήσεων ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἄρμοδιότης Γ' Τμήματος.

Εἰς τὸ Γ' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται :

1) Ἡ ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων περὶ ἀκυρώσεως πράξεων ἀφορωσῶν :

α) εἰς τὸν διορισμὸν ἢ ἐκλογὴν ὀργάνων διοικήσεως τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ μεταβολὰς τούτων,

β) εἰς τὸν διορισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων (πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν) τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων προσώπων δημοσίου δικαίου,

γ) εἰς θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασιν προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀνεξαρτήτως τῆς συνδεούσης αὐτοὺς σχέσεως.

δ) εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ κατάστασιν ἐν γένει μαθητῶν εἰς τὰς παραγωγικὰς τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον β) τῆς παρούσης παραγράφου ὑπαλλήλων Σχολάς,

ε) εἰς τὰς ἐν γένει μεταβολὰς τῆς καταστάσεως ἐφέδρων ἀξιωματικῶν,

στ) εἰς τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ φροντιστηρίων,

ζ) εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας περὶ μαθητῶν, φοιτητῶν, σπουδαστῶν, ὑποτρόφων καὶ μετεκπαιδευομένων ἐν γένει,

η) εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας περὶ δικηγόρων, συμβολαιογράφων, ὑποθηκοφυλάκων, δικαστικῶν ἐπιμελητῶν, ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων, ὀρκωτῶν λογιστῶν, ἐκτελωνιστῶν καὶ χρηματιστῶν καὶ

θ) εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν κειμένην νομοθεσίαν προσφυγῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 4.

Ἄρμοδιότης Τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐν ἄρθρῳ 10 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ)τος 170)73 σύνθεσιν.

1) Ἐκαστὸν Τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ συνεδριάξῃ συντιθέμενον ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, ἀναπληρουμένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ)τος 170)73 ὀριζόμενα.

2) Ὑπὸ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου σύνθεσιν :

α) Τὸ Α' Τμῆμα ἐκδικάζει τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 2 ἐδ. α) ἕως καὶ ζ) ὑπαγομένας αὐτῷ κατηγορίας ὑποθέσεων.

β) Τὸ Β' Τμῆμα ἐκδικάζει τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 ἐδ. α) ἕως καὶ γ) ὑπαγομένας αὐτῷ κατηγορίας ὑποθέσεων, ὡς καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 53 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ)τος 170)73 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» αἰτήσεις ἀναίρέσεως, ἐφ' ὅσον δέν πρόκειται περὶ ἀποφάσεων Πενταμελοῦς Φορολογικοῦ Ἐφετείου, Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου Σημάτων καὶ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Μεταλλείων.

γ) Τὸ Γ' Τμῆμα ἐκδικάζει τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 ἐδ. β) ἕως καὶ θ), ὡς καὶ τὰς ἐν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπαγομένας αὐτῷ κατηγορίας ὑποθέσεων, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς πράξεις ἐπιβαλοῦσας ἀπόλυσιν ἢ ὑποβίβασιμόν ὑπαλλήλων.

δ) Ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Τμημάτων κατηγοριῶν ὑποθέσεων ἐξαιροῦνται αἱ ἀφορῶσαι

πράξεις έκδομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς προτάσεως
τούτου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1974.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐγὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δη-
μοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 18 Δεκεμβρίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

«Περὶ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

Ἄριθμός 24)1973

**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΕΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ**

Συγκείμενον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ

Συνελθὸν ἐν τῷ Καταστήματι αὐτοῦ τῇ ἑβδόμῃ (7ῃ) Δεκεμβρίου 1973, ἡμέρα Παρασκευὴ καὶ ὥρα 6.00 μ.μ., παρόντος καὶ τοῦ κληθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Ἰωάννου Καχραμάνου.

Ἐχον ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Ν. Δ)τος 170)1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (229) ἀποφασίζει : (Ἡμέραι συνεδριάσεων καὶ διασκέψεων τῆς Ὀλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Δικαστηρίου συνεδριάζει τακτικῶς ἐκάστην Τρίτην καὶ ὥραν 09.30'.

2. Ἡ διάσκεψις τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων τῆς Ὀλομελείας διεξάγεται τὴν πρωΐαν ἐκάστης Παρασκευῆς καὶ Σαββάτου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Α' Τμῆμα συνεδριάζει τακτικῶς ἐκάστην Δευτέραν κατὰ τὰς ὥρας 09.30' καὶ 18.00'.

2. Ἡ διάσκεψις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Α' Τμήματος διεξάγεται κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἐκάστης Δευτέρας καὶ τὴν πρωΐαν ἐκάστης Τετάρτης.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Α' Τμῆμα συνέρχεται εἰς διάσκεψιν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων τὴν πρωΐαν ἐκάστης Πέμπτης.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Β' Τμῆμα συνεδριάζει τακτικῶς ἐκάστην Τετάρτην κατὰ τὰς ὥρας 09.30' καὶ 18.00'.

2. Ἡ διάσκεψις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Β' Τμήματος διεξάγεται τὴν πρωΐαν ἐκάστης Δευτέρας καὶ Πέμπτης.

ἄρθρον 5.

1. Τὸ Γ'. Τμήμα συνεδριάζει τακτικῶς ἐκάστην Πέμπτην κατὰ τὰς ὥρας 09.30' καὶ 18.00'.

2. Ἡ διάσκεψις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Γ'. Τμήματος διεξάγεται τὴν πρωΐαν ἐκάστης Δευτέρας καὶ Τετάρτης.

ἄρθρον 6.

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι δύνανται νὰ ὀρίζουν καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις καὶ διασκέψεις.

ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἄρκεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974.

Ἐφ' ᾧ συνειάγη ἢ παροῦσα, ἥτις δημοσιευθήσεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου 1973

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΔΗΜΙΤΣΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
ΙΩ. ΚΑΧΡΑΜΑΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

Νόμος 406 τῆς 17)24 Νοεμβρίου 1914

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν.
«Διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 6 Εἰσαγ. Νόμου Κωδ. Πολ. Δικονομίας
Α.Ν. 44)1967».

Κεφάλαιον Α΄.
Ὁργανισμός τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1.

Σύστασις - Σκοπός.

Συνιστάται δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 114 τοῦ Συντάγματος 1968 δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐγειρομένων συγκρούσεων καθηκόντων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἐν τῷ ὅλῳ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν περιλαμβάνονται καὶ τὰ διοικητικά δικαστήρια.

Ἄρθρον 2.

Ἔδρα - Συγκρότησις.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο, ἐδρεῖον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὡς προέδρου, τριῶν τακτικῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τριῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἐκλεγομένων παρ' ἑκατέρου τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου.

Ἡ πρώτη σύστασις τοῦ δικαστηρίου γενήσεται ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας τὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ ταύτης μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους διάστημα λογισθήσεται ἀντὶ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς πρώτης τριετοῦς περιόδου.

Ἄρθρον 3.

Ἀναπλήρωσις Προέδρου καὶ μελῶν.

Νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐν κωλύματι αὐτοῦ, εἶναι ὁ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν δικαστικῶν σύμβουλος. Τὰ μέλη δὲ τοῦ δικαστηρίου, κωλυόμενα, ἀναπληροῦνται οἱ μὲν σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τῶν λοιπῶν τακτικῶν συμβούλων, οἱ δὲ ἀρεοπαγίται ὑπὸ τῶν

ἐτέρων ἀρεοπαγιτῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4

Συνεδριάσεις.

Τὸ δικαστήριον τῶν συγκρούσεων συνεδριάζει ἐν ὁλομελείᾳ καὶ ἀποφαινεταὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας. Ἡ συνεδρίασις δὲ γίνεται δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 5.

Γραμματεὺς.

Γραμματεὺς καθήκοντα ἐκτελεῖ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Σύγκρουσις μεταξὺ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων.

α΄.) Διαδικασία ἐπὶ καταφατικῆς συγκρούσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἄριστι συγκρούσεως ὑπὸ νομάρχου.

Εἰσαχθεῖσις ἐνώπιόν τινος τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὑποθέσεως, ἣν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὑπολαμβάνει ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἐαυτῆς ἀρμοδιότητα, καὶ τοῦ δικαστηρίου μὴ ἀποφνημαμένου ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, ἢ σύγκρουσις αἴρεται ἐπιμελείᾳ τοῦ νομάρχου τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ εἰσαχθῆ ἢ ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 7.

Διακήρυξις νομάρχου.

Ὁ Νομάρχης πρὸς ἄρσιν τῆς συγ-

κρούσεως άπευθύνει προς τὸ Δικαστήριον διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως ἔγγραφον διακήρυξιν ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς αὐτὸ καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀπόσχη πάσης περαιτέρω ἐνεργείας.

(Ἐν συγκρούσει δικαιοδοσίας ἐπὶ ἀστυνομικῶν ἀντικειμένων τὴν περὶ ἄρσεως δήλωσιν, ἐκδίδει ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτοῦ ὁ διευθυντὴς (ἀρθρ. 6 ν. ΑΡΠΘ').

Ἄρθρον 8.

Περιορισμοί.

Ἄρσις τῆς συγκρούσεως δὲν χωρεῖ μετὰ τὴν ἔκδοσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως. Ἄλλ' ἐφεσιβληθείσης ταύτης ἄρχεται αὐθις τὸ δικαίωμα τῆς ἄρσεως μέχρι τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἢ τοῦ ὡς ἐφετείου δικάζοντος δευτέρου τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 9.

Γνωστοποιήσις.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς γνωστοποιεῖ τὴν ἄρσιν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς προσηκόντως γνωστοποιηθείσης ἄρσεως εἶναι, ὅτι τὰ τε δικαστήρια καὶ αἱ διοικητικαὶ ἄρχαι ὀφείλουσι ν' ἀπέχωσι πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως ἢ ἄλλης ἐνεργείας μέχρι διευκρινίσεως τοῦ ζητήματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιβολὴ ἐγγράφων ὑπὸ Νομάρχου.

Ἐντὸς δεκαπέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ὁ νομάρχης ὑποβάλλει πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων, ὅστις συγκαλεῖ τὸ δικαστήριον τοῦτο εἰς ὀριζομένην παρ' αὐτοῦ δικάσιμον, ὀρίζει δ' ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰσηγητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἀποστέλλει τὴν δικογραφίαν.

Ἄρθρον 11.

Ἐκθεσις Εἰσηγητοῦ.

Τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς

δικασίμου, ἢ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ συνταχθεῖσα ἐκθεσις διαπέμπεται ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ δικογραφία παραμένει κατατεθειμένη ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 12.

Εἰδοποιήσις διαδίκων.

Οἱ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου δίκην διάδικοι εἰδοποιούνται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως περὶ τῆς αἰτηθείσης ἄρσεως, δὲν κλητεύονται δὲ οὔτε εἶναι ἀναγκαῖα ἢ παρουσία των, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων συζήτησιν, δύνανται ὁμως κατὰ βούλησιν νὰ ὑποβάλωσιν ἔγγραφα, ὑπομνήματα καὶ νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν, διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διατελοῦντος, εἴτε μετὰ τοιοῦτου δικηγόρου.

Ἄρθρον 13.

Συζήτησις.

Ἡ συζήτησις ἄρχεται διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑποθέσεως παρὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ, μεθ' ὃ δίδεται ὁ λόγος εἰς τοὺς τυχόν παρισταμένους διαδίκους.

Ἄρθρον 14.

Ἀπόφασις.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων περιοριζομένη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀμφισβητουμένου ζητήματος τῆς δικαιοδοσίας ἀποφαίνεται τὴν κατάργησιν πάσης ἀναρμοδίως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως καὶ τὴν ἀναστροφήν τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν κρινομένην ἀρχὴν, ὑποχρεωτικῆ οὔσα δι' ἀμφοτέρας.

Ἄρθρον 15.

Τέλη.

Τὰ ἔγγραφα τῆς προκειμένης διαδικασίας, πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου, εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τελῶν. Ἄλλὰ τὰ παρ' ἰδιώτου διαδίκου ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, καταβαλλόμενα δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνόημου. Οἱ δὲ παριστάμενοι δικηγόροι καταβάλλουσι πεντάδραχμον ὡσαύ-

τως τέλος έπιτηδεύματος, διά του έπί τούτω είδικού ένόημου, τιθεμένου έν τῷ πρακτικῷ τῆς συζητήσεως.

Β'.) Διαδικασία έπί άποφατικῆς συγκρούσεως.

Ἄρθρον 16.

Νομιμοποίησης διαδίκου.

Ἐνάκις έπί τινος ύποθέσεως τά τε άστικά δικαστήρια και αί διοικητικά άρχαί ήθελον κηρυχθῆ άναρμόιοι δι' άποφάσεως τελεσιδίκου, είτε έν τῇ έκδόσει αύτῆς, ώς κατά τελευταίον βαθμόν άπηγγελημένης, είτε καθ' οίονδήποτε τρόπον καταστάσης τελεσιδίκου, είτε γενομένης άμετακλήτου είτε μή, ό διάδικος δικαιούται νά ζητήσῃ τόν κανονισμόν τῆς άρμοδιότητος παρά του δικαστηρίου τών συγκρούσεων.

Ἄρθρον 17.

Είσαγωγή ύποθέσεως - είσηγητής - κοινοποιήσις.

Ἡ είσαγωγή τῆς ύποθέσεως γίνεται δι' αίτήσεως παραδιδομένης έν πρωτοτύπῳ εἰς τόν γεν. γραμματέα του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ώς γραμματέα του Δικαστηρίου τών συγκρούσεων, όστις και έγγράφει ταύτην έν ίδίῳ βιβλίῳ (πινακίῳ).

Διά πράξεως γραφομένης έπί τῆς αίτήσεως ταύτης ό πρόεδρος του δικαστηρίου όρίζει είσηγητήν έν τών μελῶν και τήν δικάζομον, άντίγραφον δέ τῆς αίτήσεως μετά τῆς έπισημειωτικῆς πράξεως, έντολή του προέδρου, κοινοποιεῖται πρὸς τόν έτερον διάδικον διά δικαστικῷ κλητήρος.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος του είσηγητοῦ, ό πρόεδρος δύναται ν' αντικαθιστῇ αὐτόν και προφορικῶς κατά πάσαν στάσιν τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 18.

Συζήτησις.

Ἡ συζήτησις γίνεται έν δημοσίᾳ συνεδριάσει προφορικῶς έπί τῇ βάσει τών έγγράφων τῆς προδικασίας. Οί διάδικοι παρίστανται διά δικηγόρων διατελούντων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ μετά τοιούτων, ύποκειμένων εἰς τό αὐτό τέλος έπιτη-

δεύματος καταβαλλόμενον ώς έν άρθρῳ 15.

Ἄρθρον 19.

Διαδικασία.

Κατά τά λοιπά, και δῆ ὅσον άφορᾷ τήν διεξαγωγήν τών συζητήσεων, τήν κατάρτισιν τών πρακτικῶν και άποφάσεων, εφαρμόζονται αναλόγως αί διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας, αί έπί τῆς ένώπιον του Α' τμήματος του Ἀρείου Πάγου διαδικασίας, ώς επίσης και οι λόγο έξαφρέσεως και ἡ έπί ταύτη διαδικασία.

Ἄρθρον 20.

Τέλη.

Ἡ κατά τό άρθρον 17 έπιδιδομένη έν πρωτοτύπῳ αίτησις ύπόκειται εἰς τέλος είσπραττόμενον δι' έπικολλήσεως δικαστικού ένόημου, τῆς έπί αύτῆς προεδρικής πράξεως μή ύποκειμένης εἰς ίδιον τέλος. Τά λοιπά δέ έγγραφα τῆς διαδικασίας, άντίγραφα, έπιδόσεως, ἡ έγγραφῆ έν τῷ πινακίῳ, τά πρακτικά και αί άποφάσεις ύπάγονται εἰς ίσα τέλη πρὸς τά παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, καταβαλλόμενα ὁμοίως διά δικαστικῷ ένόημου. Ὑπό του αίτοῦντος διαδίκου προκαταβάλλονται, σὺν τῇ έπιδόσει τῆς αίτήσεως, και έπί πεινῇ άπαραδέκτου τῆς αίτήσεως, τά καθ' ύπολογισμόν άναγκαία τέλη προσδιοριζόμενα ύπό του γραμματέως και έν άμφωβητήσει άποφασίζοντος του προέδρου.

Ἄρθρον 21.

Συνέπειαι άποφάσεως.

Ἡ άπόφασις του δικαστηρίου τέμνει τό ζήτημα τῆς δικαιδοσίας καταργοῦσα τήν έσφαλμένην κριθεῖσαν άπόφασιν και παραπέμπουσα τήν ύπόθεσιν πρὸς τήν άρμοδίαν κριθησομένην άρχήν, δι' ἣν εἶναι ύποχρεωτική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Σύγκρουσις μεταξύ διοικήσεως και Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 22.

Νομιμοποίησης Ὑπουργῶν.

Οί ύπουργοί δικαιούνται νά διεκδικῶσι τάς ένώπιον του Συμβουλίου τῆς Ἐ-

πικρατείας έκκρεμείς ως διαφοράς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐάν ὑπολαμβάνωσι ταύτας ἀνηκούσας εἰς τήν ὁμοιοδοσίαν τῆς καθαρᾶς διοικήσεως.

Ἄρθρον 23.

Διαδικασία.

Ἡ ἄρσις τῆς συγκρούσεως ἀπευθύνεται ὑπό τοῦ δεκδικουῦντος Ὑπουργοῦ

δι' ἐγγράφου διακηρύξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἐφαρμόζονται δὲ κατὰ τὰ λοιπά, αἱ διατάξεις τῶν ἄνω ἀρθρῶν 7—15.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηθισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1914

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΩΝ ΚΑΚΟΔΙΚΙΑΣ

Περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 115 τοῦ Συντάγματος 1968 εἰδικῆς δικαστηρίου
πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας.

Νόμος 407 τῆς 20)24 Νοεμβρίου 1914

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

**Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν.
Διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 2 ἄρθρ. 6 Εἰσαγ. Νόμου Κώδικος Πολιτικῆς Δι-
κονομίας Α.Ν. 44)1967.**

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

τῆς 8)19 Ἰουλ. 1838 (ΦΕΚ 29)
Περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου

Ἄρθρ. 1—7. (Ἀφορῶντα τὴν αἴτη-
σιν ἀδείας πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς κα-
κοδικίου, κατηργήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ.
110 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952.

Ἄρθρον 8

Ἄν (ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κα-
κοδικίου γενομένη περὶ ἀδείας αἴτη-
σις, ἢ ἂν, μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀ-
δείας ταύτης), ἡ ἀγωγή τοῦ κακοδι-
κίου ἀπορριφθῆ ὀριστικῶς, δὲν δύνα-
ται νὰ παραχθῆ ἐκ τούτου λόγος ἐξαι-
ρέσεως καθ' ὀλοκλήρου τοῦ δικαστη-
ρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ
νὰ ζητηθῆ ἔνεκα τούτου ἢ εἰς ἄλλο δι-
καστήριον παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως.

Α' Συγκρότησις.

Ἄρθρον 1.

Κατάλογος - κλήρωσις μελῶν.

Πρὸς συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρ-
θρον 115 τοῦ Συντάγματος 1968
εἰδικῆς δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν
ἀγωγῶν κακοδικίας κατὰ τῶν αὐ-
τόθι ἀναφερομένων δημοσίων λειτουρ-
γῶν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πέμ-
πει κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον
τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους
πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς
Ἐπικρατείας κατάλογος. α) τῶν πα-
ρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικαστῶν, β) τῶν
ἰσοθίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικῆς Συ-
νεδρίου, γ) τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν
τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ τῶν δικη-

γῶρων Συμβουλίου καὶ δ) τῶν τακτι-
κῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς
τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, οἱ-
τινες δὲν εἶναι καὶ σύμβουλοι τῆς Ἐ-
πικρατείας. Ἐπὶ τῇ θάσει δὲ τῶν κα-
ταλόγων τούτων, ὡς καὶ ἐτέρου κατα-
λόγου τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐνεργεῖται
κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ
Δεκεμβρίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κλήρω-
σις ἐνός μέλους ἐξ ἐκάστου τῶν εἰ-
ρημένων σωμάτων (τριῶν) δικηγόρων
(δύο) καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κληροῦνται καὶ ἀνὰ δύο ἀναπληρω-
ματικά μέλη διὰ τὴν περίστασιν ἐλλεί-
ψεως, κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως τῶν κα-
τὰ πρῶτον λόγον καλουμένων προσερ-
χόμενα εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν κατὰ
τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως (1), (2).

1. Τὸ ἄρθρον 115 ἀποδίδει τὴν διάταξιν
τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Συντάγματος 1952 πε-
ρὶ τοῦ εἰδικῆς δικαστηρίου ἀγωγῶν κακο-
δικίας.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ παλαιὸν ἄρθρον, μετὰ
τάς λέξεις «δικάζονται ὑπὸ» ὑπῆρχεν ἡ
λέξις «ἐπταμελοῦς».

Παρὰ τὴν διαγραφὴν τῆς λέξεως ταύ-
της ἡ διάταξις δὲν ἐπιτρέπει τὴν αὐξησιν
ἢ μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ εἰδι-
κοῦ δικαστηρίου, καθόσον τὰ ἀναφερόμενα
πρόσωπα, τὰ συγκροτοῦντα τὸ δικαστήριον
τοῦτο εἶναι ἐπτά, ἐφ' ὧσον ἐξαφρεῖται ἐκά-
στοτε, κατὰ τὴν παράγραφον 2, τὸ ἀνή-
κον εἰς τὸ σῶμα, καθ' οὗ ἡ ἀγωγή, μέλος.

Ἡ διάταξις εἶναι ἀντίρροπος τῆς κατο-
χυροῦσης τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστῶν
τοιαύτης καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀποτροπὴν
ἀσυνδοσίας.

2. (Τὸ ἄρθρ. 110 τοῦ συντάγματος
1952 ὥρισε διάφορον τὴν συγκρότησιν τοῦ
δικαστηρίου, προσέλειψαν ἅμα τὴν αὐτεδι-

“Αρθρον 2.

Δημοσίευσις εις Ἐφημ. Κυβερνήσεως.

Τὰ ὀνόματα τῶν οὕτω κληρωθέντων, ἀπαρτιζόντων διὰ τὸ ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ὡς ἄνω κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου, διαρκεῖ δὲ ἡ λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους.

“Αρθρον 3.

Ἐλλειψις - ἐξαίρεσις - κώλυμα.

Ἐν περιπτώσει ἑλλείψεως ἢ ἐξαιρέσεως, διαρκοῦς κωλύματος τοῦ τε τακτικοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ μέλους, ἐνεργεῖται νέα διὰ τὴν συγκεκριμένην ὑπόθεσιν κλήρωσις ἐκ τοῦ, εἰς ὃ ἀνήκει, σώματος ἢ τάξεως δημοσίων λειτουργῶν τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἄνω διατάξεων.

“Αρθρον 4.

Γραμματεῦς.

Καθήκοντα γραμματέως τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας ἐκτελεῖ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναπληρούμενος ἐν κωλύματι ὑπὸ τινος τῶν εἰδικῶν γραμματέων.

“Αρθρον 5.

Τόπος συνεδριάσεως.

Τόπος συνεδριάσεως τοῦ εἰδικοῦ τούτου δικαστηρίου ὀρίζεται τὸ κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

καίαν ἐξαίρεσιν τοῦ μέλους, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ σῶμα κατὰ τοῦ ὁποίου ἢ μέλους αὐτοῦ στρέφεται ἡ ἀγωγή : Ἐξ ἄλλου κατόπιν τοῦ νέου συντάγματος, ὀρίζοντος ὅτι οὐδεμίαν ἀδεια πρὸς ἔγκρισιν τῆς ἀγωγῆς κακοδικίας ἀπαιτεῖται, ἐκρίθη νομολογιακῶς ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 12—21 ν. 407 δὲν ἔχουν πλέον ἐφαρμογήν. Εἶναι προφανές ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ προσαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου πρὸς τὸ νέον σύνταγμα).

“Αρθρον 6.

Ἄπαρτία - Λήψις ἀποφάσεως

Τὸ εἰδικὸν δικαστήριον ἰῶν ἀγωγῶν κακοδικίας συνεδριάζει ἐν ὁλομελείᾳ, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν ἑπτὰ (Σύνταγμα ἀρθρον 115 παρ. 1 καὶ 2) τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ναυπηρωτῶν αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις δὲ αὐτοῦ λαμβάνονται δι’ ἀπολύτου πλειονοψηφίας

“Αρθρον 7.

Πρόεδρος.

Καθήκοντα Προέδρου ἐκτελοῦσιν, ἐφ’ ὅσον ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς σειρὰν : Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν ἑλλείψει δὲ τούτων προεδρεῖεῖ ὁ ἀποτελῶν μέλος τοῦ δικαστηρίου ἀντιπρόεδρος ἢ σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

“Αρθρον 8.

Παράστασις διαδίκου.

Ὁ ἄσκων τὴν τοῦ κακοδικίου ἀγωγὴν διάδικος παρίσταται καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν καὶ τὴν κυρίαν διαδικασίαν δὲ δικηγόρου παρ’ Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένου, φέροντος εἰδικὸν πληρεξούσιον ἢ μετὰ τοιοῦτου δικηγόρου, ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἀντίκλητος, ὑπόκειται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιτηδεύματος τὸ διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου παραστάσεις κεκανονισμένον.

“Αρθρον 9.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ μελῶν

Τὰ ἀπαρτιζόντα τὸ εἰδικὸν δικαστήριον μέλη καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ταύτην ὑπόκεινται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 104 τοῦ Συντάγματος Συμβουλίου, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτου νόμου, ἐφαρμοζόμενας ἀναλόγως ἐπὶ τε τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ ἐπὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πενεπιστημίου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τῶν τελευταίων δὲ, μὴ συντρεχούσης τῆς προσω-

πικῆς ἐξαιρέσεως τῶν εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα ἀνήκοντων τὸ συμβούλιον συγκροτεῖται ἐννεαμελές.

Β'. Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 10.

Ἀρμοδιότης.

Εἰς τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις συγκροτούμενον δικαστήριον εἰσάγονται αἱ κατὰ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἀρεοπαγιτῶν, ἐφετῶν, πρωτοδικῶν καὶ εἰσαγγελέων ἐν γένει, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς παρῶν καὶ ἀντεισαγγελέων, καὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς καὶ καθ' ὁλοκλήρων τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀγωγαὶ περὶ κακοδικίας, αἱ στηριζόμεναι εἰς δόλον, ἀσύγνωστον ἀμέλειαν ἢ παραδρομὴν ἢ ἀρνησιδικίαν τῶν εἰρημένων λειτουργῶν καὶ σωμάτων περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν τοιούτων πράξεων ἢ παραλείψεων προέκυψε ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα.

Ἀρνησιδικία ὑπάρχει, ὡσάκις οἱ ἐν λόγῳ λειτουργοὶ ἢ δικαστῆρα, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Συμβούλιον Ἐπικρατείας παραλείψουσιν ἢ ὑπερμέτρως ἀναβάλλουσιν πράξιν τινὰ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀδικαιολογήτως ἢ ὑφ' οἰανδήποτε πρόφασιν καὶ ἰδίως τὴν τῆς ἀσπιῆς ἢ ἀσφαλείας τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρέσεις.

Δὲν χωρεῖ ἀγωγή κακοδικίας α) κατὰ δικαστῶν ἢ εἰδικῶν δικαστηρίων κρινόντων περὶ τοῦ κύρους βουλευτικῶν ἢ δημοτικῶν ἐκλογῶν β) κατὰ τινος ἢ πάντων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου μελῶν οἰωνδήποτε συμβουλίων τῶν ἀποτελουμένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῶν, περὶ ὧν ὁ παρῶν νόμος, δημοσίων λειτουργῶν, διὰ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν περὶ πειθαρχικῶν τιμωριῶν, διορισμῶν, προβιβασμῶν, παύσεων καὶ μεταθέσεων γ) κατὰ τῶν μελῶν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρυμένου δικαστηρίου διὰ τὰς ἐπὶ κακοδικίας ἀσφάσεις αὐτοῦ.

(Διὰ τὴν ἀγωγὴν κακοδικίας κατὰ

εἰρηνοδίκου, ἄκηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως καὶ δικαστικοῦ κλητῆρος, βλ. ἄρθρ. 73 τοῦ Εἰσαγ. Νόμου Κώδ. Πολιτ. Δικον. Β.Δ. 657) 1971).

Γ' Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

Ἄρθρον 12.

Ἵποβολὴ ἀναφορᾶς.

Ὁ ὑπολαμβάνων ἐαυτὸν ἠδικημένον παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 λειτουργῶν ἢ δικαστηρίων, Ἀρείου Πάγου, ἐφετείου, πρωτοδικείου, Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἵνα ἐγείρῃ τὴν ἐπὶ κακοδικία πρὸς ἀποζημίωσιν ἀγωγὴν, ἀπευθύνεται πρὸς τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρυμένον δικαστήριον (δι' ἀναφορᾶς ἐγχειριζομένης εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ).

(Ἡ ὑποχρέωσις ὑποβολῆς ἀναφορᾶς κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 110 τοῦ Συντάγματος 1952) (1).

Ἄρθρον 13.

Προθεσμία ἀσκήσεως ἀγωγῆς.

Ἡ (ἀναφορά, ἀγωγή) εἶναι ἀπαράδεκτος γενομένη μετὰ πάροδον ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀξιωματικῆς παρανόμου πράξεως ἢ παραλείψεως.

Προκειμένου περὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὁ χρόνος οὗτος λογίζεται, ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις γένηται ἀμετάκλητος.

Διὰ τὰς προϋφισταμένας τοῦ παρόντος νόμου ἀξιώσεις ἢ ὡς ἄνω παραγραφῆ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν πρότερον νόμον δὲν ἐπῆλθεν ἤδη ἢ δὲν συμπληροῦται ταχύτερον ἢ παραγραφῆ.

(Ἄρθρ. 14—19. (Ἀφεῶρων τὸν τρόπον συντάξεως καὶ τὴν διαδικασίαν συ-

1. Κατὰ τὸν ἄρθρον 115 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος οὐδεμία ἀδεια πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς κακοδικίας ἀπαιτεῖται. Ἐν τούτοις ἐκ τοῦ οὗτω καταργηθέντος Γ' κεφαλαίου περὶ προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας ὡρισμένοι διατάξεις εἶναι δεκτικαὶ ἀναλόγου ἐφαρμογῆς εἰς τὴν κυρίαν διαδικασίαν, ἐξ οὗ λόγου καὶ περιελήφθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω κείμενον τοῦ Ν. 407) 1914.

Ζητήσεως τῆς καταργήσεως ὑπὸ τοῦ Συντάγματος 1952 (ἀναφορᾶς) (2).

Ἄρθρον 20.

Προθεσμία ἀγωγῆς.

Ἡ τὴν ἀναφορὰν δεχομένη ἀπόφασις ὀρίζει ἀνατρεπτικὴν προθεσμίαν οὐχὶ βραχυτέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐγερθῇ ἡ ἀγωγή.

2. Τὰ καταργηθέντα ἄρθρα εἶχον οὕτω :

Ἄρθρον 14.

Περιεχόμενον ἀναφορᾶς.

Ἡ ἀναφορὰ, συντασσομένη κατὰ τοὺς γενικοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πρέπει προσέτι νὰ περιέχῃ ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος : α') πάντας λεπτομερῶς καὶ ὀρισμένως τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν θέλει στηρίξει ὁ αἰτῶν τὴν περὶ κακοδικίας ἀγωγὴν, β') ἀκριβῆ ἀναγραφὴν πάντων τῶν εἰς ἀπόδειξιν τῶν λόγων τούτων προσκομισθησομένων ἀποδεικτικῶν μέσων, καθοριζομένων καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ νόμιμα καὶ πραγματικὰ στοιχεῖα (οἷον ὄνομα-επιώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τῶν μαρτύρων κλπ.).

Ἄρθρον 15.

Ἐπισυναπτόμενα εἰς ἀναφορὰν — παράβολον.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἐπισυναπτόνται ἐπὶ ποιῆ ἀπαράδεκτου : α) τὸ τῆν εἰδικὴν ἐντολὴν παρέχον πληρεξούσιον, ἀνδρῶν πλῆρες οὐσίας ἠσκήθη αὐτῇ, β) γραμμῶν ἐμφαίνον ὅτι κατετέθη παρὰ τοῦ αἰτούντος παράβολον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, γ) ἡ δίδουσα ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπόφασις ἢ πράξις τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ἐάν ἢ ἐγγράφος, ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ καὶ δ) τὰ εἰς ὑποστήριξιν τῶν λόγων τῆς αἰτήσεως ἐπικαλούμενα ἀποδεικτικά ἐγγράφα ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκωρυμένοις ἀντιγραφοῖς.

Δ Ι Α Τ Α Ξ Ε Ι Σ Ο Υ Ν Α Φ Ε Ι Σ
Π Ρ ὸ ς τ ὸ ἄ ρ θ. 15

ΑΝ. ΝΟΜΟΣ 1789 τῆς 23)28.4.1951
«περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶσάν τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν κ.λ.π.» (ΦΕΚ Α' 127).

Ἄρθρον 2.

»1. Τὸ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως β' τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 407)1914 «περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ συντάγματος »εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας» προβλεπόμενον παράβολον ἀξιάμεται εἰς δραχμάς ἐν ἑκατομύριον (1.000.000).

»2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παράβολον δύναται ν' αὐξοιωθῆται διὰ Β.Δ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἄγουρου.

Ἄρθρον 16.

Δικασίμος — εἰσηγητής.

Ἐντὸς τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, δι' ἐπισημειωτικῆς πράξεως αὐτοῦ, ὀρίζει δικασίμον πρὸς συζήτησιν καὶ διορίζει ἕνα τῶν δικαστῶν εἰσηγητὴν, ὅστις δύναται ἐν περιπτώσει κω-

Ἄρθρ. 21. (Κατηργήθη ὡς τὰ ἄρθρ. 14—19).

Δ'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ ταύτης.

Ἄρθρον 22.

Ἐγερσις ἀγωγῆς, προθεσμία.

Ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20 προθεσμίας ὀφείλει ὁ ἐνάγων νὰ ἐγερῇ τὴν ἀγωγὴν του ἐπὶ ποιῆ ἀπαράδεκτου, καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐξεταζομένου. Λογίζεται τῆρησας τὴν προθεσμίαν

λύματος ν' ἀντικατασταθῇ καὶ διὰ προφορικῆς ἐντολῆς τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 17.

Προτάσεις.

Δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισμένης δικασίμου, ὁ αἰτῶν δύναται νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ ἐγγράφος προτάσεις, περιλαμβανούσας ἀνάπτυξιν μόνον τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ λόγων. Βραδύτερον κατατιθέμενα ἢ ἄλλοιου περιεχομένου προτάσεις δὲν εἶναι ληπτέαι ὑπ' ὄψει.

Ἐν ἑγγράφῳ πρὸς τὸν διορισμένον εἰσηγητὴν, ὁ δὲ Πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ Δικαστήριον διὰ τὴν ὀρισμένην δικασίμον.

Ἄρθρον 18.

Κλήτευσις διαδικῶν — συζήτησις.

Ἐντὸς τῆς κλητεύεται, ἀλλὰ δικαιοῦται νὰ παρῶσθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἡ συζήτησις, διεξαγομένη ἐν οἰμοσῆσιν συνεδριάσει, ἀρχεται διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐν λεπτομερεῖ ἀναλυοῦσης τοῦ ἐν τῇ ἀναφορᾷ λόγου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ νομίμου αὐτῶν καὶ τῶν εἰς στηρίξιν αὐτῶν ἐπικαλούμενων ἀποδεικτικῶν μέσων. Μεθ' ὃ τὸ Δικαστήριον ἀκροᾶται τῆς παρὰ τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου του ἐπισημειώσεως.

Ἐντὸς τῆς ἀναφορᾶς οὐτε κλητεύεται οὔτε εἶναι ὀφειλόμενος δεκτὸς ἵνα παρῶσθῃ κατὰ τὴν ἐπὶ ταύτης συζήτησιν.

Ἄρθρον 19.

Ἀποδοχὴ, ἀπόρριψις ἀίτησεως.

Τὸ Δικαστήριον ἐρευνᾷ καὶ αὐτεπαγγέλτως : α') ἐάν τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ γεγονότα, ὡς προτείνονται, στηρίζουσι κατὰ νόμον ἀγωγὴν κακοδικίας, β') ἐάν τὰ ἐπικαλούμενα ἀποδεικτικά μέσα δύναται κατὰ νόμον ν' ἀποτελέσωσιν ἀπόδειξιν τῶν λόγων τῆς ἀναφορᾶς. Συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων, δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ διατάσει τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀναφορὰν, εἴτε ὡς νόμῳ μὴ ἑσῶσιμον, ἐκπρόθεσον ἢ τυπικῶς ἀκυρον εἴτε ὡς ἐσπερημένην τῶν νομίμων πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀπόδειξιν στοιχείων, ὡς πρὸς τοὺς λόγους εἰδικῶς, δι' οὓς ἐλλείπουσι αἱ νόμιμοι συνθήκαι, διὰ λεπτομερῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως.

Εἰς οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἑσῶσιμου τῶν λόγων τῆς ἀναφορᾶς προβαίνει τὸ Δικαστήριον μόνον ὁσάκις εἰς ἀπόδειξιν λόγου τινὸς ὁ αἰτῶν ἐπικαλεῖται ἀποκλειστικῶς ἑγγράφα (προσῶκτέα κατὰ προ-ἀπόδειξιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15).

ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἀγωγὴν ἐμπροθέσμως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, διακαιούμενος νὰ λάβῃ καὶ περὶ τούτου ἀπόδειξιν παρὰ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 23.

Δικόγραφον καὶ ὑποβολὴ ἀγωγῆς - Δικάσιμος.

Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς συντάσσεται κατὰ τὰ ἄρθρα 118 καὶ 216 τῆς Πολιτ. Δικονομίας (δὲν δύναται δὲ νὰ ἔχη ἄλλην βάσιν ἢ τοὺς διὰ τῆς ἀναφορᾶς ὑποβληθέντας καὶ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 19 ἐγκριθέντας λόγους· πᾶς ἐπέκεινα τούτων λόγος ἐστὶν ἀπαράδεκτος).

Ἡ ἀγωγή ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ὅστις διὰ πράξεως ἐπὶ ταύτης ὀρίζει τὴν δικάσιμον καὶ παραγγέλει τὴν πρὸς τὸν ἐναγόμενον κοινοποιήσιν.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀγωγῆς παραμένει ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 24.

Ἐπίδοσις ἀγωγῆς.

Ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ὡς ἄνω προεδρικῆς διατάξεως ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Ἐὰν δ' ἐνάγηται ἐν τῶν ἀνωτέρω σωμάτων, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς μόνον τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 25.

Συνέπειαι ἐπιδόσεως.

Ἄμα τῇ ἐπιδόσει τῆς ἀγωγῆς καὶ μέχρι τῆς ἐπ' αὐτῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει ν' ἀπέχη ὁ ἐναγόμενος ὑπάλληλος, ἢ τὸ ἐναγόμενον σῶμα, πάσης πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀγωγήν· ἄλλως θεωρεῖται ἄκυρος ἡ διαδικασία καὶ οἱ παραβάται καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 26.

Ἐγγραφα, προτάσεις διαδίκων.

Τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμου κατατίθενται παρὰ τῷ γραμ-

ματεῖ τὰ ἐγγραφα καὶ αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων, κατὰ τὰς δύο δ' ἐπομέναις ἡμέρας γίνονται αἱ ἀμοιβαῖαι ἀντικρούσεις.

Ἄρθρον 27.

Συζήτησις.

Ἡ συζήτησις διεξάγεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προφορικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων τῆς προδικασίας, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐρημοδικίας, οὐδ' ἀνακοπῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς τῶν διαδίκων ἐξεταζομένης τῆς ὑποθέσεως ὡσεὶ παρέστη οὗτος, χωρὶς νὰ τεκμηριηταὶ ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ ὁμολογία.

Ἄρθρον 28.

Ἀποδείξεις.

Κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς συζήτησιν ὁ ἐνάγων, πλην τῶν ἐν τῇ — ἀναφορᾷ — ἀγωγῇ αὐτοῦ μνημονευομένων ἀποδείξεων δικαιοῦται νὰ προσαγάγῃ νέας ἐγγράφους μόνον τοιαύτας κατατιθεμένας κατὰ τὸ ἄρθρον 26. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀπόδειξιν ἣν ἤθελε κρίνει πρόσφορον.

Ἄρθρον 29.

Διαδικασία ἐν γένει.

Κατὰ τὰ λοιπά, καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων. (Πρὸ τῆς ἀντ'καταστάσεως εἶχεν οὕτω : αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας, δικάζοντες κατ' οὐσίαν πολιτικὰς ὑποθέσεις).

Τὸ ἄρθρ. 29 ἀντικατεστάθη ὡς ἄνω διὰ τῆς παρ. 3 ἁρθρ. 6 Εἰς Νόμου Κώδικος Πολ. Δικονομίας (Α.Ν. 44) 1967, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 70 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 958)1971.

Ἄρθρον 30.

Ἀπακλεισμός ἐνδίκων μέσων.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου οὐδὲν χωρεῖ ἐνδίκων μέσων.

Ἄρθρον 31.

Ἄποδοχή ἀγωγῆς, συνέπειαι.

Ἡ δεχομένη τὴν ἀγωγὴν ἀπόφασιν ἐκτελεῖται ἀναγκαστικῶς κατὰ τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου ἢ τῶν μελῶν τοῦ ὑπαίτιου σώματος κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐρίδων ὑπαγομένων εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

Γενομένης δεκτικῆς τῆς ἀγωγῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράβολον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καταδικάζεται δὲ ὀφειλόμενος εἰς τε τὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ καὶ τὰ τῆς κυρίας δίκης ἔξοδα καὶ τέλη (1).

Ἡ εἰς τὴν ἐπὶ κακοδικία ἀγωγὴν δοῦσα ἀφορμὴν καὶ διὰ νομίμου ἐνδίκου μέσου μὴ ἀνακληθεῖσα ἀπόφασιν ἢ πρᾶξις διατηρεῖ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς.

Ἄρθρον 32.

Ἀπορριζὺς ἀγωγῆς, συνέπειαι.

Ἀπορριπτομένης τῆς ἐπὶ κακοδικία ἀγωγῆς τύποις ἢ οὐσιαστικῶς, νέα αἰτήσεις καὶ ἀγωγὴ κακοδικίας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου δὲν ἐπιτρέπεται εἴτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, εἴτε ἐπὶ ἐτέροις λόγοις, καταπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράβολον καὶ ὁ ἐνάγων καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 33.

Πειθαρχικὴ, ποινικὴ δίωξις ἐναχθέντων.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐκ τῆς ἐπὶ κακοδικίας ἀποφάσεως, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦ αὕτη, οὐδὲως παρακωλύεται ἡ

πειθαρχικὴ ἢ ποινικὴ δίωξις τῶν ἐναχθέντων λειτουργῶν κατὰ τὰς περὶ τούτων ὑφισταμένας διατάξεις.

Ε' Ἐξαιρέσεις δικαστῶν.

Ἄρθρον 34.

Περιπτώσεις ἐξαιρέσεως.

Οἱ δικασταὶ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ὡς καὶ ὁ παρ' αὐτῷ γραμματεὺς, ὀφείλουσι νὰ ἐξαιρέσωσιν ἑαυτοὺς, καὶ δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν παρὰ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 52 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικονομίας ἀναφερομένης περιπτώσεις, καὶ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 52 ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 35.

Αἰτήσεις - Ἐκδίκασιν Ἐξαιρέσεως.

Τὴν ἐξαιρέσιν δύνανται νὰ ζητήσῃ ὁ μὲν ἐνάγων σὺν τῇ ἐγχειρίσει τῆς ἀγωγῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου τούτου, ὁ δὲ ἐναγόμενος εὐθύς ὡς ἐπιδοθῆ αὐτῷ ἡ ἀγωγὴ καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 ὠρισμένης πρὸς κατάθεσιν τῶν προτάσεων προθεσμίας.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐξαιρέσεως προλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται μέλους τοῦ δικαστηρίου, ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

(Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 52 πορ. 2 καὶ 53 Πολιτικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης, ἀλλὰ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύνανται ν' ἀκυρωθῆ ἡ ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δεξαμένη τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος καὶ διατάξασα τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς).

Ἄρθρον 36.

Περιορισμοὶ λόγων ἐξαιρέσεων.

Ἡ ὁσάκις ἡ ἐπὶ κακοδικία δίκη ἀπευθύνεται καθ' ὄλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἄρειου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λόγος ἐξαιρέσεως τοῦ ἐκ τῶν σωμάτων τούτων μέλους τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὑφίσταται, ἐὰν μόνον διετέλεσε καὶ εἰσηγητὴς κατὰ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἢ ἄλλην δικαστικὴν πρᾶξιν. Γενικῶς δὲ δὲν ἐπι-

1. Τὸ ἄρθρον 15 εἶχεν οὕτω :

Ἐπισυναπτόμενα εἰς ἀναφορὰν — παράβολον. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἐπισυνάπτεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραιρέτου: α) τὸ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν παρέχον πληρεξούσιον, ἂν διὰ πληρεξουσίου ἠσκήθη αὕτη, β) γραμματίον ἐμφανίον ὅτι κατετέθη παρὰ τοῦ αἰτούντος παράβολον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, γ) ἡ ἴδιουσα ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπόφασιν ἢ πρᾶξιν τοῦ καθ' οὗ ἢ αἰτήσεις, ἐὰν ἢ ἐγγράφως, ἐν ἐπίσημῳ ἀντιγράφῳ καὶ δ) τὰ εἰς ὑποστήριξιν τῶν λόγων τῆς αἰτήσεως ἐπικαλούμενα ἀποδεικτικά ἐγγράφα, ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκρωμένοις ἀντιγράφοις. (βλέπε ἄρθρον 2 Α.Ν. 1789)51.

τρέπεται ἡ δι' αἰτήσεων ἐξαιρέσεως πάντων τῶν δυναμένων νὰ μετάσχωσι τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἐν ὅλῳ ἢ ἐκ τινος σώματος ματαίωσις τῆς συγκροτήσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τιοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ ἐπ. τοῦ Νόμου τῆς 8 'Ιουλίου 1838 περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὀλοκλήρων δικαστηρίων.

ΣΤ'. Γενικαὶ διατάξεις

"Ἄρθρον 37.

Τρόπος συντάξεως ἀγωγῆς καὶ προτάσεων.

Ἡ τε ἀναφορά, ἡ ἀγωγή καὶ αἱ προτάσεις τοῦ ἐπὶ κακοδικίᾳ ἐνάγοντος δέον νὰ ὦσιν εὐπρεπῶς συντεταγμένοι, περιοριζόμενοι εἰς γεγονότα καὶ ἀπέχουσαι παντὸς ἐξυβριστικοῦ χαρακτηρισμοῦ καὶ ὑβριστικῶν ἐν γένει ἐκφράσεων, ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν ἐπιβαλλομένη τῷ παραβάτῃ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, πλὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν λοιπῶν νομίμων διατάξεων καὶ εὐθυνῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι, καὶ ἡ αὐτὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, διὰ τε τὰς προτάσεις τοῦ ἐναγομένου καὶ τὰς ἐπ' ἀκροατηρίου ἀναπτύξεις ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

"Ἄρθρον 38.

Τέλη.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀναφορά ὑπόκειται εἰς τέλος δραχμῆς, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὑποβαλλομένη ἐν προτύπῳ ἀγωγή εἰς δραχμῶν τριῶν, εἰσπραττόμενον δι' ἐπικολλήσεως δικαστικῶν ἐνόσμων ἢ ἐπισημειωτικῆ ἐπ'

ἀμφοτέρων διατάξεις τοῦ προέδρου δὲν ὑπόκειται εἰς ἴδιον τέλος. Τὰ λοιπὰ δ' ἐγγραφα τῆς διαδικασίας, ἀντίγραφα, ἐγγραφή ἐν τῷ πινακίῳ, πρακτικά καὶ ἀποφάσεις ὑποβάλλονται εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρ' Ἀρειῷ Πάγῳ, καταβαλλόμενα δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνόσμου. Ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, σὺν τῇ ἐπίδοσει τῆς ἀναφορᾶς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, σὺν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὑποβολῇ τῆς ἀγωγῆς, προκαταβάλλονται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, τὰ καθ' ὑπολογισμὸν τέλη, προσδιοριζόμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ ἐν ἀμφισβητήσῃ ἀποφασίζονται τοῦ Προέδρου.

Τὰ τέλη χαρτοσήμου ἐστρογγυλοποιήθησαν ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Νόμου 1578)1939. Περὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου (1).

"Ἄρθρον 3.

1. 1. α'. Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 1 ἐνοποιησὶς τῶν ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ κώδικος χαρτοσήμου ἢ ἄλλων νόμων *π α γ ῖ ω ν* τελῶν χαρτοσήμου μετὰ πάντων τῶν προσθέτων ποσοστῶν ἐπ' αὐτῶν, ἐνεργεῖται διὰ στρογγυλοποιήσεως τοῦ ἀθροίσματος τῶν μέχρι σήμερον διακεκριμένων εἰσπραττομένων κυρίων καὶ προσθέτων τούτων τελῶν, εἰς τρόπον ὥστε, τὸ προϊόν ταύτης νὰ ἀντιστοιχῇ πρὸς ἐκείνην τὴν *ν ε α ν* κλάσιν σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπιστήματος ἐκ τῶν δημιουργουμένων διὰ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 4, ἧτις κατ' ἄξίαν εἶναι ἀμέσως ἀνωτέρα τοῦ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀθροίσματος προκύπτοντος ποσοῦ.

β'. Τὰ ἐγγραφα τὰ κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις ὑποκείμενα εἰς πάγια τέλη χαρτοσήμου δύο δραχμῶν καὶ κάτω ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς πάγιον ἐνιαῖον τέλος δραχμῶν τριῶν, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον 2 τιμολογίων.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 12 α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ κώδικος χαρτοσήμου κλιμαξ τῶν παγίων τελῶν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν παρ' ἐμπόρων δι' ἐμπόρους ἐκδιδομένων τιμολογίων καθορίζεται ὡς ἐξῆς :

Ἐπὶ ποσοῦ	μέχρι δρ.	2000	πάγ.	ἐνιαῖον	τέλ.	δρ.	1
» »	ἄνω τῶν	δρχ.	2000	καὶ	» »	5000	» » » » 3
» »	» »	»	5000	» »	» »	10000	» » » » 5
» »	» »	»	10000	» »	» »	20000	» » » » 6
» »	» »	»	20000	» »	» »	30000	» » » » 8
» »	» »	»	30000	» »	» »	100000	» » » » 12
» »	» »	»	100000				15

Τὰ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐκδιδόμενα τιμολόγια ὑπόκεινται εἰς πάγιον ἐνιαῖον τέλος δραχμῶν τριῶν ἀνεξερπτήτως ποσοῦ.

Άρθρον 39.

**Κατάργησις αιτήσεως θεραπείας
Πολιτ. Δικονομίας.**

Τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 παρ. 1 τῆς Πολ.
Δικονομίας περὶ αιτήσεως θεραπείας,
καταργοῦνται γενικῶς.

Άρθρον 40.

Έναρξις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχε-
ται ἅμα τῇ συστάσει τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας.

(Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας συνέ-
στη διὰ τοῦ Νόμου 3713 περὶ Συμ-
βουλίου Ἐπικρατείας ἰσχύσαντος ἀπὸ
25 Ἀπριλ. 1929, ὅτε ἤρξατο καὶ ἡ
ἰσχὺς τοῦ ἀνωτέρω Νόμου).

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1789

τῆς 23)28 Ἀπρ. 1951 (ΦΕΚ Α' 127)

Περὶ διατάξεων τινων ἀφορωσῶν τὴν
Πολιτικὴν διαδικασίαν κλπ.

Άρθρον 1.

....

Άρθρον 2.

1. Τὸ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως 6' τοῦ
ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 407)1914 «πε-
ρὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συν-
τίγματος 1952 εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς
ἐκδικασιν ἀγωγῶν κακοδικίας» προβλεπό-
μενον παράβολον αὐξάνεται εἰς δραχμὰς
ἐν ἑκατομμύριον (1.000.000).

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην πα-
ράγραφον παράβολον δύναται ν' αὐξο-
μειῶται διὰ Β. Δ)τος προτάσει τοῦ ἐ-
πί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς
Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρω-
θεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς
νόμος τοῦ Κράτους.

Έν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1914

Έν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1914

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β'.

Ὁ ἐπί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(Έθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ
Κράτους σφραγίς.

Ὁ ἐπί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

(Οἱ ἀριθμοὶ παραπέμπουν εἰς τὰ ἄρθρα)

ΑΔΕΙΑΙ

Ἑπαλλήλων ἐπὶ προσφυγῆς, διὰ τὴν παράστασιν ἄρθρ. 26 § 2.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Ἀπαράδεκτον αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἄρθρ. 45 § 2.

Ἀπαράδεκτον πρὸ τῆς παρελεύσεως τασσομένης προθεσμίας ἄρθρ. 45 § 5 ἐδ. 2.

Ἐσκήσεις αἰτ. ἀκ. κατὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως προσφυγῆς ἄρθρ. 45 § 2.

Διακοπὴ προθεσμίας δι' αἰτήσεως θεραπείας ἄρθρ. 45 § 4.

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη αἴτησις ἀκυρώσεως ἄρθρ. 52.

Ἀπόρριψις αἰτήσεως ἄρθρ. 50 § 2.

Ἀπόφασις καὶ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἄρθρ. 50.

ΛΟΓΟΙ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας καὶ παράβασιν νόμου ἄρθρ. 45 § 1.

Κατὰ πράξεων διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἄρθρ. 45 § 1.

Ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀκυρ. μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ προσφυγῇ ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἄρθρ. 45 § 2 ἐδάφ. β'.

Ἐπὶ παραλείψεως ὀφειλομένης ἐνεργείας ἄρθρ. 45 § 5.

Κυβερνητικαὶ πράξεις ἄρθρ. 45 § 6.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ

Κοινοποιήσις ἄρθρ. 21 § 4.

Παραδεκτὸν ἄρθρ. 53.

Κατὰ τινος, ὑπὸ ποίου, προθεσμία, (α) ἐναρξίς ἰδιώτου διαδίκου ἀπὸ κοινοποιήσεως, (β) ἐναρξίς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπὸ δημοσιεύσεως, παρέκτασις προθεσμίας — ἀναίρεσις ὑπὲρ τοῦ νόμου ἄρθρ. 53 § 3.— Δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ἄρθρ. 54.— Δικαίωμα παρεμβάσεως ἄρθρ. 55.— Λόγοι ἀναίρεσεως ἄρθρ. 56.— Τριτανακοπὴ ἄρθρ. 55 § 3.— Παραπομπὴ ἄρθρ. 57.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Διακοπὴ προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἄρθρ. 45 § 4.

ΑΛΛΟΔΑΠΟΣ

Προθεσμία ἄρθρ. 41 § 3.

ΑΝΑΣΤΟΛΗ

Προκαταβολὴ τελῶν ἄρθρ. 35 § 6.— Κατόθεσις παραβόλου ἄρθρ. 36 § 2.—

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως ἄρθρ. 42.

ΑΝΑΣΤΟΛΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἄρθρ. 52 § 2.

ΑΝΑΒΟΛΗ

Λόγῳ θανάτῳ τοῦ πληρεξουσίου ἄρθρ. 27 § 4.— Αὐτεπαγγέλτως ἄρθρ.

31 §§ 2, 3.— Λόγῳ μὴ καταβολῆς τελῶν ἄρθρ. 35 § 5.— Ἐπὶ ἐκ-

κρεμῶν ὑποθέσεων ἄρθρ. 70 § 2

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Άρθρ. 13.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ

Όλομελείας και τμημάτων άρθρ. 14.— Βλέπε Προεδρικών Διάταγμα 441) 1973, σελ. 41, 42, 43

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άριθμός άρθρ. 1.— Αναπλήρωσις άρθρ. 2 § 4.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ

Άρθρ. 39.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Προσόδεις — συμπληρωματική απόδειξις άρθρ. 33.— Επί προσφυγής άρθρ. 43.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ

Άρθρ. 32.— Επί παραιτήσεως άρθρ. 30 § 3.

ΑΚΥΡΩΣΙΣ

Άρθρ. 32.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Πειθαρχική άρθρ. 24 § 2.— Λήξις αποφάσεως άρθρ. 34. — Επί αιτήσεως άκυρώσεως άρθρ. 50.— Συμμόρφωσις τής διοικήσεως ώς πρὸς τὸ περιεχόμενον.— Δεδικασμένον άποφάσεως άρθρ. 50.— Έπιστροφή καταβληθέντος ποσοῦ άρθρ. 57.— Διόρθωσις και Έρμηνεία άρθρ. 58, και 59.— Έκτύπωσις άποφάσεων άρθρ. 12 § 4, και άρθρ. 63.— Άπόφασις έσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συμβ. τής Έπικρ. άρθρ. 66.— Κοινοποίησις άποφάσεως άρθρ. 34 § 6.

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ

Λόγω έλλείψεως πληρεξουσιότητας άρθρ. 27 § 2.

Εις περιπτώσιν άποδοχής προσβαλλομένης πράξεως άρθρ. 29.

Λόγω έλλείψεως παραβόλου άρθρ. 36.— Άπαράδεκτον αιτήσεως άκυρώσεως άρθρ. 45 §§ 2, 5.

Άπαράδεκτον παρεμβάσεως άρθρ. 49.

ΑΝΤΙΚΛΗΤΟΣ

Διορισμός — κοινοποίησις δικογράφων — ύπογραφή — μεταβολή διευθύνσεως — παράστασις άρθρ. 18.— Επί παρεμβάσεως άρθρ. 49 § 4 και άρθρ. 69.

ΑΜΟΙΒΗ

Πραγματογνώμονος άρθρ. 38 § 2.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Άρθρ. 1.

ΑΠΟΡΡΙΨΙΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

Δέν άποκλείει τήν άσκησιν αιτήσεως άκυρώσεως άρθρ. 50 § 2.

ΒΟΗΘΟΣ ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ

Όρισμός διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου ἄρθρ. 20.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Όργάνωσις καὶ λειτουργία ἄρθρ. 12 § 4 ἐδ. 6'.

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Χορήγησις βεβαιώσεως περὶ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἄρθρ. 45 § 5 περ. 2.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Όρισμός γραμματέως, Όλομελείας καὶ Τμημάτων ἄρθρ. 62. Έν συνδυσασμῶ πρὸς τὸ ἄρθρ. 2 Ν.Δ. 190)73.— Σύνθεσις γραμματείας, ἀρμοδιότητες, καθήκοντα, ἀναπλήρωσις ἄρθρ. 4 καὶ 8.— Έναπλήρωσις γραμματέως Τμήματος ἄρθρ. 10.— Προσωπικὸν διὰ τὸ γραφεῖον νομολογίας ἄρθρ. 12 § 3.— Έπιμέλεια κοινοποιήσεως δικογράφων ἄρθρ. 21 § 1. Έποβολή ὑπομνημάτων ἄρθρ. 25 § 2.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρ. 12.

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ

Άρθρ. 64.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Έπεξεργασία ἄρθρ. 15 καὶ 16.— Όρισμός Εἰσηγητοῦ ἄρθρ. 16 § 1.— Γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἄρθρ. 15 § 3. Έπεξεργασία ἐπιγιόντων διαταγμάτων, Τμήματος διακοπῶν ἄρθρ. 11.

ΔΙΑΚΟΠΑΙ

Δικαστικαὶ ἄρθρ. 11.— Τμήμα διακοπῶν ἄρθρ. 11.

ΔΙΚΗ ΑΝΑΒΟΛΗ

Έναβολή λόγῳ θανάτου δικηγόρου ἄρθρ. 27 § 4.
Συνέχισις αὐτῆς ἄρθρ. 27 § 4.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ

Λόγῳ θανάτῳ ιδιώτου διαδίκου ἢ διαλύσεως Νομ. Προσ. ἄρθρ. 31.— Έπαλλαγή ἐκ δικαστικῆς δαπάνης ἄρθρ. 39 § 2.— Έπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἄρθρ. 70 § 2.— Έπὶ παραιτήσεως ἄρθρ. 30.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πᾶσα ἀλλαγὴ δέον νὰ γνωστοποιῆται ἄρθρ. 18 § 6.

ΔΑΠΑΝΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Έξοδα πάσης φύσεως ἄρθρ. 64.

ΔΑΠΑΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Καταδίκης — ἀπαλλαγὴ, κατάργησις δίκης ἄρθρ. 39.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣ

Άρθρ. 64.

ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ

Όρισμός δικασίμου άρθρ. 20.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Παράστασις ἐπ' ἀκροατηρίῳ άρθρ. 26.— Διορισμός πληρεξουσίου άρθρ. 27.—
Παραίτησις ἀπὸ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου άρθρ. 30.— Σύμβουλοι
καὶ πάρεδροι τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται δικηγόροι μετὰ τὴν ἀποχώρησιν
των άρθρ. 60 § 3.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

Ἄρθρ. 61.

ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΝ

Περιεχόμενον αὐτοῦ άρθρ. 17 § 2.— Ὑπογραφή άρθρ. 18.— Κατάθεσις
δικογράφου άρθρ. 19.— Κατάθεσις παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἢ εἰς οἴαν-
δήποτε δημοσίαν ἀρχὴν άρθρ. 19 § 2.— Κοινοποίησις άρθρ. 21.

ΔΙΑΔΙΚΟΙ

Ποῖοι καθίστανται διάδικοι άρθρ. 21 § 2 ἐδ. α, β, γ, δ.— Τὸ δεδिका-
σμένον μετὰ τῶν διαδίκων άρθρ. 50 § 5.

ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟΝ

Αἱ μετὰ τῶν διαδίκων ἀποφάσεις τῆς τε Ὀλομελείας καὶ Τμημάτων ἀπο-
τελοῦν δεδικασμένον άρθρ. 50 § 5.

ΕΔΡΑ

Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας άρθρ. 5.

ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ

Ἀριθμὸς καὶ Ἔργασια άρθρ. 3. Ὁρισμὸς Εἰσηγητοῦ άρθρ. 20.— Ἀντικα-
τάστασις Εἰσηγητοῦ άρθρ. 20.— Καθήκοντα, συγκέντρωσις στοιχείων
σύνταξις ἐκθέσεως άρθρ. 22.— Ἐξέτασις μαρτύρων άρθρ. 43 §
2.— Κοινοποίησις ἀντιγράφων αἰτήσεως ἀκυρώσεως άρθρ. 51 § 2.—
Σύνταξις ἐκθέσεως ἐπὶ διατάγματος άρθρ. 16 § 4.— Διαγωνισμὸς Εἰση-
γητῶν άρθρ. 61.

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ

Ἄνευ παραστάσεως άρθρ. 18 § 7.

ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἐκτασις ἐλέγχου άρθρ. 43.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ἄρθρ. 17.— Προσφυγὴ άρθρ. 41.— Αἴτησις ἀκυρώσεως άρθρ. 45.— Αἰ-
τήσις ἀναίρεσεως άρθρ. 53.— Παρέμβασις — Τριτανακοπή άρθρ.
56.— Πρόσθετοι λόγοι — Ὑπομνήματα άρθρ. 25.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ & ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἄρθρ. 23.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Δικαστῶν & Ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας άρθρ. 40.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΩΔΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

"Αρθρ. 40.

ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

"Αρθρον 38.

ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ

"Αρθρ 21.

ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑ

"Αρθρ. 28.

ΕΠΑΝΑΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Κοινοποίησις πράξεως Προέδρου και απόφασεως άρθρ. 21 § 5.

ΘΑΝΑΤΟΣ

Ίδιώτου διαδίκου ή παρεμβαίνοντος — Διάλυσις νομικοῦ προσώπου άρθρ. 31.

ΙΣΧΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

"Αρθρ. 68.

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Παράστασις άρθρ. 26.

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑΙ

Ένδυμασία άρθρ. 64 § 1 & 65 § 2.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ

"Αρθρ. 66.

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Τμήματος διακοπών άρθρ. 11.

ΚΛΗΤΗΡΕΣ

Έπιδόσεις άρθρ. 4 § 5.— Στολαί άρθρ. 65.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

Δικογράφου παρά τῷ Συμβουλίῳ και οίανδήποτε δημοσίαν ἀρχήν άρθρ. 19.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρός τόν διάδικον ή προς τόν ἀντίκλητον άρθρ. 18 § 5.— Κοινοποιήσις παντός δικογράφου και πράξεως του Προέδρου μετά δικασίμου και όρισθέντος Είσηγητοῦ άρθρ. 21 (όλόκληρον).— Προσθέτων λόγων άρθρ. 25.— Κοινοποίησις απόφασεως εις τήν διάδικον ἀρχήν άρθρ. 34 § 6.— Παρεμβάσεως άρθρ. 49 § 2.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Απόδειξις διά μαρτύρων άρθρ. 43 § 2.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

"Αρθρ. 1 & 60.

ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ

"Άρθρ. 34.

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Άρμοδιότητες άρθρ. 14.— Σύνθεσις άρθρ. 7, 8.

Έπεξεργασία διατάγματος άρθρ. 16 § 5.

ΠΑΡΑΒΟΛΟΝ

Κατάθεσις, ποσόν, επί αιτήσεως άναστολής, επί αιτήσεως έρμηνείας, Τρι-
τανακοπής, άπόδοσις, κατάπτωσις, διπλασιασμός άρθρ. 36.— Άπαλ-
λαγή διά λόγους ένδειάς (Σ.Τ.Ε. 1280)50) άρθρ. 37.

ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ

Ένδίκων μέσων άρθρ. 68 § 5.— Παρεμβάσεως άρθρ. 70 § 3.

ΠΑΡΑΤΗΣΙΣ

"Άρθρ. 30, 70.

~~ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ~~ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ

Υπογραφή άρθρ. 17 § 3.— Παρέμβασις Υπουργού άρθρ. 21 § 2 έδάφ.
β'.— Θάνατος παρεμβαίνοντος άρθρ. 31 § 4.— Τις δύναται νά πα-
ρέμβη, κατάθεσις, κοινοποίησις, προθεσμία, άντίκλητος άρθρ. 49.—
Ό παρεμβάς στερείται του δικαιώματος της Τριτανακοπής άρθρ. 51
§ 2.— Δικαίωμα, παρεμβάσεως επί αιτήσεως άναιρέσεως άρθρ. 55.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Έπ' άκροατηρίου άρθρ. 26.

Υπό της διοικήσεως άρθρ. 26 § 3.

Έπί προσφυγής άρθρ. 26 § 2.—

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Σ.Ε.

Άριθμός άρθρ. 3.— Διεύθυνσις γραφείου νομολογίας άρθρ. 12 § 2.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

Τμήματος εις Όλομέλειαν άρθρ. 14 § 2 έδάφ. γ'.— Έπί αιτήσεως άκυ-
ρώσεως άρθρ. 50 § 3.— Έπί αιτήσεως άναιρέσεως άρθρ. 57 § 2.—
Δικαστήριον παραπομπής άρθρ. 57 § 2 περίπτ. 2.

ΠΑΡΕΚΤΑΣΙΣ

Διά τους έν τη άλλοδαπή άρθρ. 41 § 3, άρθρ. 46 § 2 και άρθρ. 53 § 2.

ΠΙΝΑΚΙΟΝ

"Άρθρ. 20.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Μή άποστολής φακέλλου υπό τη ςδιοικήσεως εις Σ.Τ.Ε. Άσκησις πει-
θαρχικής δίωξεως άρθρ. 24.

ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Έπί διατάγματος άρθρ. 16 § 4.

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ — ΓΕΝΙΚΟΝ

Παροχή άρθρ. 27.— Ἐπί παραίτησεως άρθρ. 30.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝ

Ἄμοιβή άρθρ. 38 § 2.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Ἄρθρ 8 § 2 περ. 2.— Ἐπί διαταγμάτων άρθρ. 16 § 2.— Διασκέψεως άρθρ. 34 § 2.

ΠΡΑΞΕΙΣ

Κυβερνητικάι άρθρ. 45 § 6. Ρητὴ ἀρνητικὴ πράξις τῆς Διοικήσεως λογίζεται συμπροσβαλλομένη άρθρ. 45 § 5.
Κανονιστικὴ καὶ Ἀτομικὴ πράξις άρθρ. 50 § 1.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κοινοποιήσις άρθρ. 21 § 3 ἐδάφ. δ'.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Σ.Ε.

Ἄρθρ 1 καὶ 2.— Ὑπαγωγή γραφείου νομολογίας άρθρ. 12.— Διόρθωσις ἀποφάσεως άρθρ. 59 § 2.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Σ.Ε.

Ἄρθρ. 2 § 2.— Ἀναπλήρωσις αὐτοῦ άρθρ. 2 § 3.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

Ἐπί διατάγματος άρθρ. 15.— Δι' ὑπερβολὴν πληρεξουσίου άρθρ. 27 § 3.— Προθεσμία προσφυγῆς άρθρ. 41.— Διακοπὴ δι' ἀσκήσεως αἰτήσεως θεραπείας άρθρ. 45 § 4.— Σύντμησις προθεσμίας κοινοποιήσεως δικογράφου άρθρ. 21 § 1.— Προθεσμία προσφυγῆς πρὸς τὴν διοίκησιν άρθρ. 45 § 3. Ἄρνησις ὀφειλομένης ἐνεργείας άρθρ. 45 § 5.— Ἐπί αἰτήσεως ἀκυρώσεως άρθρ. 46.— Ἐπί Τριτανακοπῆς άρθρ. 51.— Ἐπί αἰτήσεως ἀναιρέσεως άρθρ. 53 § 1.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ὑπογραφή άρθρ. 17 § 3.— Δικόγραφον, κατάθεσις, κοινοποιήσις, προθεσμία άρθρ. 25 § 1.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Ἄρθρ. 13 ἐδάφ. δ'.— Περιεχόμενον, ὑπογραφή άρθρ. 17 § 2.— Διαιτησιμὸς ἀντικλήτου άρθρ. 18 § 3.— Κοινοποιήσις άρθρ. 21 § 3.— Παράστασις ὑπαλλήλου άρθρ. 25 § 2.— Προθεσμία άρθρ. 41.— Ἀναστολὴ προσβληθείσης ἀποφάσεως άρθρ. 42 § 1, 2.— Ἐκτασις ἐλέγχου άρθρ. 43.— Δὲν χωρεῖ παρέμβασις άρθρ. 44.— Ἀπαράδεκτος ἢ αἰτήσις ἀκυρώσεως ὅπου προβλέπεται ἀσκήσις προσφυγῆς άρθρ. 45 § 2.— Ἱεραρχικὴ προσφυγὴ άρθρ. 45 § 3, 6.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ἄρθρ. 50 § 4.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἐπ' ἀκροατηρίου ἄρθρ. 21 § 6.— Ἐπί Δ)τος ἄρθρ. 16 § 3.— Συνέχισις συζητήσεως ἄρθρ. 31.— Εἰσαγωγή πρὸς συζήτησιν ἄνευ τελῶν ἄρθρ. 35 § 4.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἱστορικόν.

Ἐδρα ἄρθρ. 5.— Ὅργανωσις, Ὀλομέλεια, Τμήματα ἄρθρ. 7, 8, 9, 10.— Γνωμοδότησις ἄρθρ. 15.— Ἀποφάσεις: πειθαρχική ἄρθρ. 24.— Ἐπί αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἄρθρ. 50.— Ἐπιστροφή καταβληθέντος ποσοῦ ἄρθρ. 57.

Διόρθωσις καὶ ἐρμηνεῖα ἄρθρ. 58 & 59.— Ἐκτύπωσις ἀποφάσεων ἄρθρ. 12 § 4 καὶ ἄρθρ. 63.— Ἀπόφασις Ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἄρθρ. 66.— Κοινοποιήσις ἀποφάσεων ἄρθρ. 34 § 6.— Διακοπή ἄρθρ. 11.— Τμήμα Διακοπῶν ἄρθρ. 11.— Παράστασις Ἰδιωτῶν ἐπί προσφυγῆς ἄρθρ. 26 § 1.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀριθμὸς ἄρθρ. 1.— Ἐξερχόμενος τῆς ὑπηρεσίας ἄρθρ. 60 § 3.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ: ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ — ΤΜΗΜΑΤΩΝ:

Βλέπε ἀπόφασιν Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 24)73 σελίς 45.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ἰπὸ τῶν διακίκων ἄρθρ. 22 § 2.— Ἰπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἄρθρ. 22 § 3.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἄρθρα 50 § 4.— Ἐπεξεργασία Δ)τος ἄρθρ. 15.— Προσφυγαὶ ἄρθρ. 13.

ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Ἄρθρ. 31.

ΣΦΡΑΓΙΣ

Ἄρθρ. 67.

ΤΕΛΗ

Ἄρθρ. 35.

ΤΗΒΕΝΟΣ

Διὰ τὰ μέλη τοῦ Σ.τ.Ε. καὶ τοὺς Γραμματεῖς ἄρθρ. 6.

ΤΜΗΜΑΤΑ

Ἀριθμὸς ἄρθρ. 7.— Συγκρότησις ἄρθρ. 9.— Σύνθεσις, συνεδρίασις ἄρθρ. 10.— Ἀπόφασις ἢ Γνωμοδότησις ἐν Συμβουλίῳ καὶ Τμήματος ἄρθρ. 34 § 5.

ΤΡΙΤΑΝΑΚΟΠΗ

Ἰπογραφή ἄρθρ. 17 §§ 3, 4, ἄρθρ. 43.— Τίς δικαιοῦται, τίς στερεῖται, προ-

θεσμία άρθρ. 51.— Κατ' αποφάσεως ἐπὶ αἰτήσεως ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἄρθρ. 55 § 3.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Αὐτοπρόσωπος παράστασις ἄρθρ. 26 § 2.

Προθεσμία προσφυγῆς ἄρθρ. 41.— Παρέκτασις προθεσμίας διὰ τοὺς διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἄρθρ. 41 § 3.— Ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἄρθρ. 43.— Προσφυγὴ ἀσκουμένης ὑπὸ ὑπαλλήλου ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ ἄρθρ. 17 § 4.

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

Ἐνάλογος ἐφαρμογὴ ἄρθρ. 43 § 2.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

Κατάθεσις, προθεσμία ἄρθρ. 25 § 2.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Παράστασις ἐπὶ διατάγματος ἄρθρ. 16 § 3.— Ἐκδόσις αἰτήσεως ἀναιρέσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου ἄρθρ. 53 § 3.— Ἐκδόσις Προεδρικῶν Διαταγμάτων διὰ τὸν διαγωνισμὸν τῶν Εἰσηγητῶν ἄρθρ. 61 § 2.

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Παράστασις ἄρθρ. 26.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἀποστολὴ πρὸς τὸν Εἰσηγητὴν ἄρθρ. 23 § 2.

Συνέπειαι μὴ ἀποστολῆς ἄρθρ. 24.

ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ

Ἄρθρ. 35.— Ἐπὶ Ἀναστολῆς προκαταβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ἄρθρ. 35 § 6.

ΨΗΦΟΣ

Σχηματισμὸς πλειοψηφίας ἄρθρ. 34 § 4.

Ψήφος Παρέδρου συμβουλευτικῆς ἄρθρ. 3 § 2.

ΠΙΝΑΞ: ΤΕΛΩΝ - ΧΑΡΤΟΣΗΜΩΝ - ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ Κ.Α.Π.

Ένωση του Συμβουλίου της Έπικρατείας

ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΝ	ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ	ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ- ΣΗΜΟΝ	ΜΕΤΑΦΟ- ΣΗΜΟΝ	ΤΑΜ ΝΟΜΙΚΩΝ (ΕΝΔΙΑΙΟΝ)	ΤΑΧΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΠΙΝΑΚΙΟΝ	ΠΑΡΑΒΟΛΟΝ Α.Ν. 2142/52	ΤΕΛΗΣΥΜΒΑΡ. ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΑΙΤΗΣΙΣ : ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ	100 *Ανά φύλλον	7 έφ' άποξ	40 έφ' άποξ	360	120	40	500	132 & 36	
» ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ	100 »	7 »	40 »	360	120	40	500	132 & 36	
» ΠΡΟΣΦΥΓΗ	100 »	7 »	40 »	—	—	40	500	132 & 36	
ΑΙΤΗΣΙΣ : ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ	100 »	7 »	40 »	360	120	40	500	132 & 36	
» ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ	100 »	7 »	40 »	360	120	40	500	132 & 36	
ΤΡΙΤΑΝΑΚΟΠΗ	60 *Ανά φύλλον	7 »	40 »	360	120	40	500	132 & 36	
ΑΝΑΣΤΟΛΗ	100 *Ανά φύλλον	7 »	40 »	180	60	—	500	120	
ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ	60 *Ανά φύλλον	7 »	40 »	180	60	—	—	—	
ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ	40 τό πρώτων φύλ. 20 *Ανά έκαστον	7 »	40 »	180	60	—	—	—	
ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	40 Τό πρώτων φύλ. 10 *Ανά έκαστον	7 »	40 »	180	60	—	—	—	
ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ *Υπό Δικηγόρου	5	7 »	40 »	180	60	—	—	—	
ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ *Υπό Ίδιώτου	5	7 »	5 »	—	—	—	—	—	
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ	5 *Ανά φύλλον	7 ανά φύλ.	5 »	10 πρὸς ΧΡΗΣΙΝ ΗΕΦΑΛΙΣΜ.	—	—	—	—	
ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ	5 »	7 »	5 »	—	—	—	—	—	
ΑΠΟΓΡΑΦΑ	5 »	7 »	5 »	—	—	—	—	—	
ΑΝΑΒΟΛΗ Α'	100	—	40 »	180	60	—	—	—	
ΑΝΑΒΟΛΗ Β' και έπόμεναι	200	—	40 »	180	60	—	—	—	

ΣΗΜ. : Χαρτόσημον υπερβαίνον τας 250 δραχμάς καταβάλλεται δι' έκδόσεως τριπλοτύπου εισπραξέως.